

Abacuc-ij. et Rōnos. i. iust? ex
 fide uiuit. **Ioh. xi.** q̄ credit in me
 nō morietur in eternū. et p̄ oppo
 sitū (Qui aut̄ incredul? ē filio)
 ita q̄ p̄ fidem nō tendit in ip̄m q̄
 ē vita et lux hōim. **Ioh. i.** vita eāt
 lux hōim (nō uidebit vitā) qz vi
 dere vitā per intellectū est uiuere
Ysaie. xxvi. Tollat̄ impius ne
 videat gloriā dei et ē tūslacō. lxx.
 Sed cōtra **Ps.** peccator uidebit
 et irascet. **Solutio** loq̄tur hic de
 uisione affectiua pascente sicut
 supra dictū est. Dictū autēz psal
 miste itelligit̄ de uisione simplicia
 fm quā mali uidēt mō gloriā dei
 ut magis cōfundātur et torq̄an
 tur. vñ dicit̄ det̄ibus suis fremet
 et tabescet. **Ysaie. xxvi.** uideant
 et confundātur zelātes populi et
 ignis hostes tuos deuor̄z (Sed
 ira dei) id ē peccatū qd̄ est ire dei
 causa uel ira dei. hoc ē uindicta di
 (manet) et fundatur (sup eum)
 p̄mens eū tanq̄ p̄odus. **Deutero.**
xxxij. Ignis succēsus ē in furore
 meo et ardebit vsqz ad infernū no
 uissima **Proverb.** vi. zelus et fu
 roz uiri nō parcat̄ in die uindictē
 Et sic cautos reddit̄ discipulos
 ne emulacōne aliq̄ moueāt contr̄
 ip̄m. qz ire dei ōnes tales sbiace
 bunt. **Ysaie. ij.** q̄escite ab uīne
 cui? spūs est in narib? ei? qz ex
 celsus reputatus ē. **Deut. xxxij.**
 fm. lxx. mibi uindictā et ego ref
 buā. **Dic** ergo p̄cellēcia xpi su

per ōnes est ostensa.
Capitulū Quartū.
Utergo cognouit ih̄sus
 ac.) In hac pte scdm
 supius datā diuisioneꝝ
 post baptismi p̄fectionē determi
 natur de grā sanctificata ī aquis
 et patet ordo p̄ se. qz ōnis grā ī
 aquis sanctificata inctōaconem
 habet a grā baptismi ī aquis p̄
 cepta. Diuidit̄ tamē hec pars in
 duas ptes. In quarū prima tan
 git occasionē qua ad hāc doctri
 nā ē deuentum. In scda aut̄ tan
 git doctrinā ipsaz ibi: uenit muli
 er. In p̄ma haz tangit duo qz
 p̄mū est descriptō loci. in q̄ facta
 ē doctrina. scdm aut̄ descriptō tē
 poris doctrine eiusdē ibi: hora at:
 Tangit aut̄ tria circa p̄mū. s. q̄li
 ter locū in quo fuit in p̄cedēti do
 ctina reliq̄t. scdo quo ire dispo
 nit̄ ibi: et abiit iterū ac. **Tercō** q̄
 liter in trāsitū medio ad locū hu
 ius doctrine p̄uenit ibi: oportebat
 aut̄ cum ac. **Circa** primū autem
 dicit̄ duo. s. cām liuoris et inuidie
 exaritate cōn̄ ip̄m p̄pter quā locū
 relinq̄re expediebat. et eius dez li
 uoris temp̄amētum si rōnem ad
 mittēt inuidia ibi: quāq̄ ih̄s: di
 cit̄ ego duplicē liuoris cām dicēs
 ut ergo cognouit: qz qd̄ cogno
 uit p̄ p̄sciēciaꝝ p̄pter instructio
 nem hōim uoluit etiā agnoscere
 p̄ famā ut discipuli discerēt non
 moueri p̄pter secretū cordis scāz

con aliquē nisi ostaret etiā p exte
riore famā **Gen. xviii.** Descēdam
et videbo vtrū clamorez q̄ puenit
ad me ope compleuerint (qz au
dierūt pharisei) **Et videt q̄ audi
erūt a discipulis ioh̄is qz dixerūt
ad eū **Joh. iij.** Om̄s veniūt ad eū
discipuloz em̄ ioh̄is q̄dam etiā
fuērt discipuli phariseoz **Joh.
xij.** Videtis q̄ nichil p̄ficiamus ec
ce mund⁹ totus abiit post eū et h̄
ē (q̄ ihs plures discipulos facit)
Eccā. li. Appropiuate ad me in
vobis et congregate vos in domū di
scipline **Deute. xxxij.** Qui appo
pinquat pedib⁹ eius accipiet de
vobis ei⁹ (q̄ ioh̄es) **Dupra t̄
cō. me oportet minui illū aut cre
scē (et baptisabat) h̄ est sc̄da cā
cōn̄ il̄m baptisabat autē qm̄ au
toritate sua et noie baptism⁹ fie
bat p̄ter hoc etiā interi⁹ lauabat
in om̄ibus q̄ exteri⁹ baptisabāt
in noie eius **Joh. i.** Hic ē q̄ bap
tisat. **Mathei. iij.** Ego a te debeo
baptisari. **Coz. x.** Om̄s in moy
se baptisati sūt in nube et in mari
h̄ est in legistatoe et in spū q̄ per
nubē significat et in mari hoc est
in xp̄i passiomis amaritudine. qm̄
ergo h̄ auditū fuit q̄ sic p bap
tisatū xp̄i discipuli multiplicabāt
excitata ē cōn̄ xp̄m inuidia phar
iseoz et iudeoz. **Eccā. iij.** Cōtem
plat⁹ sum om̄s labores vni⁹ in
dustrias aiāduerti patere inui
die p̄ximi. **pu. xiiij.** putredo ossū****

inuidia. h̄ queritur q̄re pot⁹ inui
dia mouebatur cōn̄ xp̄m q̄ cōn̄
ioh̄em. q̄ etiā baptisabat et mul
tos discipulos faciebat. **H̄ ad
hoc dicendū q̄ hoc fuit iō qz bap
tism⁹ ip̄i dabat nomine suo. hoc
est xp̄i: et iō sibi gloria p hoc da
batur. baptism⁹ autēz ioh̄is da
batur in noie alteri⁹ et ideo gla
illius ad xp̄m etiā referebat. **Et
ex hoc illi timebāt minui gloriā
propriā et sic vndiqz crist⁹ inui
dis patebat **Joh. v.** Paruulum
occidit inuidia qz nisi suā glori
am minui putaret nūq̄ cristo in
uideret et sic paruuli erāt in corde
(q̄q̄ ih̄esus nō baptisaret) p se
ip̄m exteriori vndōne corpoz (h̄
discipuli eius) et hoc fuit vt liuo
rem phariseozū et iudeozū tempe
raret et alijs de causis que sup̄ di
cte sunt. **p̄me Coz. ix.** Omnia fa
cio ne offendi alū dem euangelio
per cōtrariū huiusmōdi dicitur de
filijs heli **p̄mo Regū. ij.** Erat autē
peccatū puerorū grande quia ab
strahēbant homines a sacrificio
dei. **Vnde nobis hic dom̄in⁹ dat
exemplū abstinendi etiam a li
tis propter scandalū et ne homi
nes cōtra verbum dei exātemus.
p̄me Coz. xi. Omnia michi licēt
sed nō omnia expediūt. Omnia
michi licēt sed nō omnia edifi
cant. omnia michi licēt. sed ego
sub nullius edigar potestate (re
liquit iudeam) nō quidem timēs******

sed quatuor de causis. tunc iudeam reliquit. **Quarū** vna ē ne eos contra se excitaret siue exasperaret ita quod amplius verbum non reciperet. et ideo declinavit donec melioris animi fieret. **Ezech. ij.** Si forte audiāt et quiescant. quia domus exasperans ē. scda causa ē ut etiā euangelium alijs predicaret. quia ad hoc missus fuerat. **Luce. iij.** quia et alijs citatibus oportet me euangelizare regnum dei ad hoc enim veni. tertia causa ē quod quoniam grex non querit nobis rabiez hominum declinandi foris dicitur **Math. x.** Si persecuti vos fuerint in vna citate fugite in aliam. et ideo paulus damasci se submitte in sporta per murum permisit. ut furorē prepositi damasci declinaret. **Corint. xi.** Quarta causa ē ut verbi dei transitum ad gentes a iudeis prefiguraret et ex his discipulos quod quoniam facturi essent instrueret. **Actu. xij.** Constant paulus et barnabas dixerunt vobis oportebat primum loqui verbum dei. sed quia repellitis illud et indignos vos iudicatis et ne vite: ecce conuertimur ad gentes. **Istis** ergo de causis reliquit iudeam (et abiit iterum in galileam) hoc ē in galileaz ire disposuit et illam inclinauit. quia de galilea plures fuerunt de discipulis eius. **Actu. ij.** Nonne omnes isti qui loquuntur galilei sunt? quia ibi incipit sue predicacionis incepit voluit visitare et consolari et confirmare eos quos per verbum dei attra-

herat. **Actu. xv.** ruerentes visitemus fratres per universas citates in quibus predicavi? verbum dei quoniam se habet. hinc ē quod redarguitur malus prelatas qui non pastor pascens sed ydolum est. **Job. xxxix.** dicitur inat ad filios quasi non sint sui. relinquit in pulvere ova sua. obliuiscitur quod pes hominis calcet ea. sic ego abire iterum incipit in galileam. **(Oportebat autē)** hoc ē tertiū. scilicet in transitu venit ad locum huius doctrine. dicit autem hic quoniam quod primum est per samariam in galileam oportet transitus. secundum autem per nomen citatis descriptus huius doctrine locus. tertiū est patriarche antiqui ad idem precedes typus quatuor autem ē ex loco doctrine accipiendus modus. **Quintum** vero ex actibus domini et passionibus ad docendum acceptus recubitus. dicit ergo: **Oportebat autē** enim istum: quia directe venientibus de iudea in galileam samaria intiacebat. et hoc ē (transire per samariam) et hoc dicit ne dubium oriat doctori quia sicut iam dictum est. scandalum iudeorum declinavit relinquendo iudeam. **Possent** tunc aliquis querere quare tunc scandalisandi occasionem prebebat eundem in samaria quibus iudei non conturbantur. et propter quod etiā postea conturbati. **Joh. viij.** dixerunt Nonne benedicimus nos quia samaritanas es tu et demonium habes? **Adbuc** autem et alia ratione. quia **Math. x.**

p̄cepit suis dicēs in viā genū ne
abieritis et in ciuitates eorū ne in
traueitis. Possēt ego geneārī du
biū qualiter ad samaritanos decli
nasset et iō occurrit euāgelista di
cens. q̄ ita fieri oportebat qz nō
ex intencōe declinādi ad samari
tanos s̄ oportebat fieri t̄nsitū ex
vie disposicōe. q̄ autē ibi euāge
lisabat et discipulis interdixerat
ideo fuit qz se mulier ad illūmaci
ones suas disposita p̄ntauit. Et
fiat dicitur. p̄. **Thimo. i.** Quia
vult om̄ez hōiem saluū fieri et ad
agniciōem sui nom̄is venire iō il
li illūmacōnes negare nō debuit
sic nec b̄nificiū negauit syrophe
misse. **Marci. viij.** Et similit̄ alijs
q̄ vocabātur p̄ mulierē s̄ intencō
ne cōiter p̄dicandi samaitanis et
gentibz. mō non iuit nec discipu
los misit. sed p̄t̄ resurrectiōem et
ascensiōem q̄n indurato corde ce
citas in iudeis incepit et verbū rep
pulerit et hoc est q̄ dicit̄ oportebat
nō ex intencōe s̄ ex vie nccitate
cum t̄nsire p̄ samariā in qua gē
tiles habitabant. **iiij. Re. xvi.** Legit̄
q̄ **Amri** rex isrl̄ emit mōtē sama
rie a somer et edificauit ciuitatez
ibidē vocauitqz nomē somer et iō
vocata est c̄tas illa p̄mo somer:
p̄t̄ ea samaia et tota p̄t̄ ea adia
cēs regio vocata ē samaria. declia
cio at̄ d̄ni ad gentē illā ficut dixi
mus p̄figuābat q̄ aliqui fides p̄
verbiuz ap̄loz esset declināda sic

an̄ dixim? **Ysa. xlix.** Dedi te in lu
cē genū vt sis sal? mea vsqz ad
extremū terre et hoc opt̄ie cōpetit
qz samaia custodia interpretat̄ q̄
custodē mūdi recepit q̄n ad semi
uiuū curādū decliauit **Luc. x.** Sa
maritan? q̄dā iter faciēs et iude?
eū semiuiuū r̄licdū appropinq̄ns
alligauit vulnera ei? et ip̄osuit eū
iumento. duxatqz in stabulū et curā
egit (v̄it ego) **Hic** tāgit̄ sc̄d̄m
sc̄z p̄ nomē c̄tatis samarie desc̄p
tus doct̄rie locus **Venit** ergo (in
ciuitatē samarie q̄ dicit̄ sychar)
vt dicit̄ **Jero. 41.** sychar s̄m. lxx. cor
rupte dicit̄ a noie vero sychem vo
cat̄ vbi ficut dicit̄ **Exo. xxxij.** Fi
lij iacob sychemitas occiderūt in
vloem stupri sororis sue et cōclu
sio interpretat̄ qz ibi sychemite cō
clusi fuerūt et ibi etiā in gladio spi
rit? qd̄ ē verbū dei incest? mulieis
samaritane fuit a d̄no reserat? s̄
ego p̄sagio ciuitas nomē accepit
Et hoc est venit ego in t̄nsitu in
ciuitatē samarie quādam que di
citur sychar **Eze. vij.** Fac cōclufi
onē qz repleta est terra iniquitate
Rō. v. Vbi abūdauit iniquitas su
pabūdauit et grā (**Iuxta p̄dū**)
hoc est agrū (qd̄. s. iacob) p̄mo
emit et (dedit filio suo ioseph)
Genes. xxxij. Emit partēz agrū
in quo fixerat tabernacula a fili
is emor patris sychem centum
agris et erecto ibi altari inuoca
bat nomē domini et hanc postea

in egipto existens in egritudine
 mortis dedit filio suo ioseph du-
 plia labore possessam. qz et emit
 ea et cum filij eimor abstulissent ea
 ppter interfectione fratru suoru
 qua fecerunt symeon et leui. ppter
 interfectione siconitaru possedit
 ea iure belli et i gladio et arcu suo
 et hoc e qd dicitur Gen. xlviij. do-
 tibi parte vna extri fratres tuos
 qua tuli de manu amorra in gla-
 dio et arcu meo et hoc e qd dicit
 (iux prediu agri qd dedit iacob
 patriarcha filio suo ioseph) et
 significat habitacionem genuu qua
 dedit sumus pz vero ioseph xpo
 vltra sorte iudeoru. Ps. Postula
 a me et dabo tibi getes heredita-
 tem tua et c. Itē tu hereditabis i
 omib? getib? (Erat autē ibi) ecce
 qrtu vbi ex loco recipit doctrine
 modus. dicit ergo: Erat autē ibi
 (fons iacob) h e que inuenit ia-
 cob. Gen. xxvi. Inuidentes ei pa-
 lestini repleuerunt ones puteos
 qs foderat pater ei? et de talibus
 fontibus erat ibi aliqs qui signifi-
 cabat fonte? doctrine aq viue fu-
 turi ibide. Mystice autē significat
 fons iste qdruplicē fonte funden-
 tem. s. aqua mūdicie. aqua sapi-
 encie. aqua gracie. et aqua vite et
 ne sic et fons paradisi diuidit in q
 tuor capita Gen. ij. de aqua mū-
 dicie. Ezech. xxxvi. Effundā sup
 vos aqua mūdā et mūdabimini
 ab omibus inqnamētis vris. de

fonte hui? aq dicitur zacharie.
 xij. Erat fōs patēs domui iacob
 et omibus habitatibus iherlm in
 ablucōnem pctōis et mēstruate
 hoc e in dilucōnem actual in pec-
 catore et mēstruate in naturali si-
 ue originali pctō. de aqua sapiē-
 cie dicit Eccl. xv. aq sapiēcie salu-
 tatis potavit illū hęc aqua fundi-
 tur de fōte doctrine. de q puerb.
 v. dicitur deriuētur fontes tui fo-
 ras et in plateis aquas tuas diui-
 de. de aqua grē Job. vij. q credit
 in me sic dicit scriptuā. flumina
 de vētre eius fluēt aque viue. De
 fonte aut fundēte has aquas h
 e xpo. Job. iij. fiet in eo fons aq
 salientis in vitā eternā. de aqua
 vite dicit Ezech. xlvij. ones ad qs
 puenit aqua ista viuet. de fonte
 istius aq dicit in psalmo. domus
 apud te e fons vite Apocal. vij.
 agn? dei reget eos et ducet ad vi-
 te fōtes aquarū. qz ego talis aq
 mūdicie sapiē gracie et vite spūali-
 ter in illo loco pfudi debuit ppe
 hoc congruus locus doctrine xpi
 locus vbi fons erat sim dispositi-
 onem loci fuit. Ysaie. xij. hauri-
 etis aquas i gaudio de fonte sal-
 uatoris. hī fōtes ones fluūt ad
 loca et corda humilia Ps. q emit-
 tis fontes i conuallibus Ptholo-
 meus phus i almagesti puerbi
 is q int sapiētes e humilior inter
 sapiētes e sapiētor sic lacune p-
 fundiores pluēs recipiūt aquas

hoc autē est quod dicitur. **E**rat autē ibi
fons iacob patriarche (ih̄s autē fa-
tigatus) **T**agitur hic quantum ex acti-
bus et passionibus acceptis recubi-
tus ad dormiendum. si enim transiisset non
dormisset sed quia recubuit ideo dormiuit.
Dicit ergo ih̄s fatigatus ex itinere
non enim uictura utebatur sed pedibus
incedebat ne grauis esset hijs ad
quos declinabat. **V**n̄ Crisostomus. mollē
semper abiciēs vitam laboriosam et
cōstrictam inducēs non subiuga-
libus utitur sed ita incedit ut fatige-
tur ex itinere. erudiēs operacione
per se esse et non superfluum petere ita
enim uult nos a superfluis alienos
esse. ut et ipsorum necessariorum mul-
ta abscedam. **(E**x itinere) autē di-
cit ut uerā in se demonstrat huma-
nitatē **A**ugustinus. non frustra fatigatus
per quem fatigatus recreatur. non fru-
stra fatigatus quo deserente fatiga-
mur quo presente firmamur. suscepit enim
omnia que infirmitatis nostre
sunt absque peccato. ut nos a peccato
liberaret. **I**nuenimus enim in scriptura
aliquando forte. aliquando infirmum. for-
titudo christi te creauit. **I**nfirmitas
christi te recreauit. fortitudo christi fecit
ut esses quod non eras. **I**nfirmitas
christi fecit ut quod erat non periret. **(D**icit
ergo fatigatus ex itinere (sedebat)
ad quiescendum qui dum fatigaretur
viator fuit **J**eremias. xliij. **Q**uare quasi
colonus futurus es super terram et qua-
si viator declinans ad manendum
ubi quiescas. **C**risostomus. **N**on in thro-

no non in plumario sed ut contingat
super terram (super fontem) quia ex frigi-
ditate aqua locus erat frigidus contra
itineris estum. ex humore erat ame-
nus ad reficiendam lassitudinem et
ex fusione aque et doctrine abundantia
erat agrum ut perdidit est. sem-
per enim in laboribus fuit et recrea-
one aliquantulum indigebat per se.
Pauper sum ego et in laboribus a
iuuentute mea exaltatus autem hu-
miliatus sum et conturbatus. **E**t
ideo maxime propter misterium re-
sedit super fontem. quia et ipse fons
erat ut diximus. **C**an. v. **O**culi tui
sicut columbe super riuos aquarum
quod lacte sunt lote et resident super flu-
enta plenissima. **D**icit ergo deter-
minata est pars prima in qua accipi-
tur oportunitas ad hanc doctrinam
remedi. **E**t addit de tempe (hora
autem erat quasi sexta) hoc est meidi-
es quando sol in summo celi consistit
et undique per cardines orbis lumē
suum diffundit et maximi caloris ex-
istit. quod etiam congruit quando sol
iusticie christus deus noster lumē
suum etiam ad gentes diffundit.
Malachias. primo. **A**b ortu solis us-
que ad occasum memoriale nomen
est meum in gentibus et quando ca-
lore sue caritatis ad omnes expā-
dit. **E**ccl. xliij. **L**ucido exiit terra
custodies in operibus arboris. uel
sexta hora significat sextam etatem mu-
di in qua uenit christus in mundum ut ipsum
et maxime gentile populum reformaret

Job. v. In sex tribulacōib? li-
 berabit te et in septia non tãg; te
 malū qz septia est q̄scenaiū octa-
 ua resurgēciū hoc ē ergo q̄ dic
 (venit mulier) **Dic** incipit doctri-
 na de grā significata in aquis. et
 habet duas ptes in quarū p̄ma
 tota et p̄fecta ponit doctrina. In
 sc̄da autē pte illius doctrine ostē-
 ditur cōmunicacō et deruacō ad
 alios sicut et aq̄ deruaf. et hoc in-
 cipit ibi: reliquit p̄drā suā: mu-
 lier. **Proverb. v.** deruetur fōtes
 tui foras et i plateis aquas tuas
 diuide. p̄ma harū parciū diuidi-
 tur i duas ptes. In quarū p̄ma
 docet grām in aque misterio sig-
 nificatā. In sc̄da docet hāc grāz
 apte declarataz: dñe vt video pro-
 pheta es tu: **A**dhuc autē p̄ma per
 tria subdividit in q̄rum p̄mo p
 aq̄ similitudinē instruendi sumit
 occasiōē. In sc̄do a bñficij pro-
 missione mulieris instruēde alliat
 voluntatē ibi: **R**ndit il̄s et dixit
 si scires donū dei q̄c: In tercio a
 reuelacōne secretorū doctrine sue
 ondit veritatē et autoritatem ibi
 dicit ei il̄us voca virum tuū: In
 p̄ma harū quatuor sunt pagia
 p̄bi in quorū p̄mo continetur de
 mulieris aduentu in locū instru-
 cionis. In sc̄do peticō xpi vt ha-
 beat locus instructorij sermonis
In terco absēcia discipulorū p̄t
 familiaritatē colloquōis In q̄z
 to q̄stio mulieris vt instruat per

solucōem sue dubitacōis. dicit
 ergo: venit mulier: bñ mulier. qz
 subactōne sex virorū emollita fu-
 eāt s; mō castitatis amori p̄ntata
Ysaie. xlvij. nō vocaberis vltra
 mollis et tenera (de samaria) qui
 q̄dex gēntes erāt et p̄dola colebāt
 et tamē cū hoc legē moyfi hēbant
ij. Regū. xvij. vsqueq̄ claudica-
 tis in duas ptes. legit autē de gē-
 tib? h̄is. **ij. Regū. xvij.** q̄ licet
 sacerdotes dñi habuerūt et legem
 receperunt tamē mādāta dei nō cu-
 stodierūt. s; p̄dola coluerūt iuxta
 cōsuetudinē gentis vniuscuiusqz
 qz gentes illas in samariā trāstu-
 lit rex assirorū salmanazar. et de
 illis fuit mulier ista et p̄micie cō-
 fionis eorū. et hoc ē q̄ dicit: de sa-
 maria: qz fuit de cītate ibi p̄pe fi-
 ta q̄ fuit cītate samaie venit ad fō-
 tē (haurire aquā) h̄alit p̄t de
 fedū corpalem s; in misterio hoc
 ordināuit spūs sanctus p̄t dese-
 dū spūalis doctrine et gr̄e. **Ysaie. xij.**
 haurietis aquas i gaudio
 de fonte saluatoris. i. **Coz. p̄bibe-**
 bant de spūali cōsequēte eos petra
 petra autē erat xps (dicebat ei ih̄e-
 sus) ecce dñi peticō vt habeat lo-
 cus instructorij sermonis (da mi-
hi bibere) qz fatigatus ex itinere
 situit. **Ysaie. xxvij.** Reficite las-
 sum. et hoc ē meū refrigeriū tamē
 plus situit salutem femine q̄ po-
 tum aq̄. **Matth. xxv.** Situit et nō
 dedistis mihi bibere. **Gen. xxij.**

dā michi aquā de p̄dria tua vt
bibam (discipuli enim eius abie
rāt) terciū est in quo notat fami
liaritas colloquūm̄is ⁊ hoc est di
scipuli em̄z abierāt in quorum p̄
sencia de peccatis occultis nichil
esset locutus. **P**ic̄ cōfessor pecca
torū q̄ scit corā alijs reuelare nō
debet. adhuc autē dicit hic vt sim
lram̄ sciatur q̄ ab alio q̄ a femi
na aquā petere non poterat quia
null⁹ adeāt minister aque illius
quia discipuli eius qui tunc esse
poterāt abierāt ab ip̄o (in ciuita
tē) sic̄bar (vt cibus emerēt) **S**z
tūc querit qualiter ad istos diuer
tebāt cū iudei samaritanis nō co
utātur. Ad hoc dicēdū q̄ mādu
cādo ⁊ bibēdo nō coutebant eis
sicut nec mō faciūt cū xp̄ianis vel
sarracenis sed emēdo vel vendēdo
q̄sdaz cibus coutebant ⁊ tunc si
cut ⁊ nunc. **h. Coz. vi.** Que p̄tia
pacio iusticie cū iniquitate? ⁊ ideo
fm̄ **Crisos.** reddit racōez eius q̄
dñs sedit sup fontē ext̄i ciuitatē
⁊ nō intrauit in ciuitatē comestu
rus cū eis. Adhuc autē queitur
q̄liter cū paup̄ esset dñs: habuit
vnde cibus emerēt? cū dicat **Luc.**
ix. Filius hominis nō habet vbi ca
put suū reclinet. Ad hoc dicēdū
q̄ dñs nō habuit pp̄riuz locū vel
domū s̄ ab amicis prouidebat ei
de viatico quādo trāsiuit p̄ loca in
q̄bus non recipiebat hospicio ⁊
habebat loculos in q̄bus hmoi

expēsa portabat nec hoc cōtraria
tur ei quō nō habebat vbi caput re
clinaret. qz hoc de immobilibus
intelligit. **S**i autē querit quare
nō mendicabāt discipuli? dicēd
q̄ apud illos nō fuisset datus mē
dicantib⁹ eo q̄ erant dispari cul
tu. vñ **Luc. ix.** Tñsibat p̄ samari
am ⁊ nō receperūt eū qz facies ei⁹
erat eūtis in iherusalem ⁊ samari
tani nō adorabāt i iherusalē. hac
ergo de causa abierūt a dño vt a
bos emerēt. Querit autēz quare
om̄s discipuli abierūt dñm solū
relinquētes. hoc ei nō erat reuerē
cie quā debebant cristo. Ad hoc
dicēdum q̄ probabile est q̄ per
samaritanos paucos ⁊ nō nisi famili
arissimos secū duxerit ⁊ bos pro
cibus simul ire oportebat ex dispē
sacōne tamen diuine sapiencie fa
ctum est hoc vt de secretis cristo
alloqui mulierē posset. hoc est er
go qd̄ dicit (**Dicit ergo illi muli
er samaritana**) hoc est quartum
questio scilicet mulieris vt instru
atur per sue questiois solucōem.
Et dicit duo questioem ⁊ questi
oem racōnem. Questioem ponit
sic (quomō tu iudeus cū sis) hoc
enī agnouit ex habitu quo iudei
distinguebātur a gentib⁹ vt di
cit glō. **Ozee. x.** Dimitte eos sepa
ratū est cor eorū. In omnib⁹ enī
differenciā habebāt ⁊ hoc accepe
rūt ex hoc q̄ **Exodi. xij.** Dixit dñs
sciatis quāto miraculo diuidat

dñs filios israel ab egipcjs .iō
 ecā in nullo alijs similes eē vole
 bāt (bitere a me) haustā aquaz
 ⁊ sic per me imundā tua reputa
 cōne factā (poscis?) .i. Corin. v.
 cū hmōi nec abū fumē (que sū
 mulier samaritana) ⁊ ideo qđ tā
 go tua reputacōe fit imundū. Di
at Cris. qđ mulier hec nesciuit qđ
 xp̄us de hmōi tradicōib? vllaz
 permit? vim faciebat. Math. xv.
 nō lotis maibus māducare non
 com̄nat hōinem. ⁊ ibidē nō qđ
 in os int̄it in̄nat hōinem s; qđ
 de ore procedit (non em̄ coutun
 tur) racō est q̄stionis mulieris: n̄
 em̄ coutūf (iudā samaitamis) ⁊
 hoc nō est ppter legē s; ppter iudeo
 rum tradicōes ab antiq̄s obser
 uatas. Gen. xliij. illicitū est egip
 cjs comedere cū hebreis ⁊ ppha
 nū putāt hmōi conuiuiū (Rñdit
ih̄us ⁊ dixit ei) Uic incipit allice
 re affectū mulieris ad doctrinam
 salutis ex bñficij pmissiōe. Cō
tinet autē hec ps tria. p̄mo em̄ a
 perit bñficiū. scđo mulieris de tā
 to bñficio soluit dubiū. tercō ad
 beneficiū obtinendū mulier ple
 nū adhibet cōsensū. diat ergo (si
scires) illustracōe spūs sciēcie (do
 nū dei) i aquis significatū ⁊ hoc
 donū est in q̄ om̄ia donātur ipse
 spūs sanctus. Actu. ij. baptisetur
 unusquisq; vim ⁊ accipietis do
 nū spūs sancti. Si hoc inc̄p scires
 ⁊ scēs (q̄s est: imp̄sona: q̄ dic̄ ti

bi) dispensacie loq̄ndo (da mihi
 bibere) hoc ē q̄ntē ptatis ⁊ q̄ntē
 gr̄ie ē. Malach. iij. Quis stabit
 ad videndū eū. ille ē em̄ qui om̄i
 fitim reficiat. Math. xi. venite ad
 me om̄es qui laboratis et onerati
 estis ⁊ ego reficiā vos (tu forsita)
 hoc nō dubitādo ē dictū s; ppter
 libertarbitrij mobilitatē in muli
 ere qđ deus in nullo cogit. qz sic
 diat damascenus nō cogit viciū
 nec expellit virtutē qz coacta ser
 uicia nō sunt gr̄ia vt diat grezo
 rius (petisses ab eo) q̄ dat om̄ib?
 affluent ⁊ nō improperat. Jaco
bi. i. ⁊ Luce. xi. petite ⁊ accipietis
 (et dediss; gr̄is tibi aquā viua)
 hoc est effectū vite in te facentē.
Ysaie. lv. Omnes fidētes venite
 ad aquas ⁊ q̄ non hētis precium
 venite ⁊ bibite cū leticia. ⁊ elā
 lxx. Aqua autē viua s; in aug? ē
 nō aliā q̄ illa q̄ vbi orit. exapit
 Alij tamen dicūt qđ aqua viua ē
 q̄ adū facit aque s; in impetū puri
 ficādi ⁊ infigidādi. mūdare em̄
 habet ex sinceritate hūoris ⁊ s; b
 tilitate. ⁊ ad illius similitudinez
 gr̄ia siue spūs in intellectu ⁊ in af
 fectu diat aqua viua. qz impetu
 sui amoris purificat ⁊ cōcupiscē
 ciam refrigerat ⁊ sic vitā induat
 spūalem. Joh. iij. Qui credit in
 me sic diat scriptura fiet i eo fōs
 aque salietis in vitā eternā. ecce
 q̄liter p̄mittit bñficiū Aug? pe
 tit bibere ⁊ p̄mittit bibē eget q̄i

acceptur? et affluit qui faciat? vñ eadē tam donū qđ pmittit qđ donantē magnificat vt meli? alliat atq; puocet ad peticois deuocōez donū inq; cū dicit si sciēs donū dei hoc est donū illi? nobilitatē. **He**ster. ij. **L**argit? est munera iuxta magnificēciam principālē. donātem autē quādo dicit: q̄s est qui dicit tibi: ille ei est diues in omnes q̄ inuocāt illum p̄me **Coz. i.** **I**n omib? diuites facti estis in illo in omi verbo et in omi sciēcia sic testimoniu xpi cōfirmatū est in vobis ita qđ nichil vobis desit in vlla gracia. **S**ic ergo erudiēs et petat et pmittat et alliat ex dignitate doni et dātis (**D**icit ei mulier) **H**ic tangit dubij certificatio vt magis auide donū req̄ratur. **H**abet autē duos pagrap̄os **I**n q̄rum p̄mo dubiū mulieis exponitur **E**t in sc̄do determinatio dubij p̄ dñm adhibet. **I**n dubio ipso tria cōtinent. quoz p̄muus est ratio difficultatis hñdi talē aquaz qualē pmittit sc̄dm qđ cōfides in v̄bis eius bñ hanc q̄rit et qđ m̄gnū est qđ pmittit **T**ercio copacōnē sui ad m̄gnitudinē eoz qđ p̄sentē dederūt p̄ponit. dicit ei mulier carnalē de aq̄ hñs intellectū (**D**ñe) iā hic mulier incipit eleuari in reuerēcia ad loquentē qđ cui primū dixit tu existimās plebeū humilem. hūc mō vocat dñm ali qđ m̄gnū alijs suppositū cernēs

in ipso **Jo. xij.** **V**ocatis me m̄gr et dñe et bñ dicitis sū etem̄ **De**st. xij. **D**ñs vniūsoz tu es et iō eadē dicitis eo vt despiciēs loq̄ntē non cōndicat. **N**ō ei dicit stulticia est qđ loq̄ris. qđ nichil est in p̄ncipā r̄vñ aliā qđ istā aquā h̄re possis et istā eadē h̄re nō poteis et iō stulte pmittis s̄ reuerēter ex p̄missiōne cōcipēs eū esse m̄gnoz dñm statim surgit in reuerēciaz dicēs. (**D**ñe neq; in q̄ haurias h̄es) qđ in vascul vt dicit **Crisos.** **N**ō cōtūtur iudei samaritans et ideo sciuit qđ sua ydria nō hauriret hoc est ydria mulieis: neq; aliā iudeis licitā adesse vidit (**et pute? altusest**) qui fons p̄ri? idem vocat hic pute? sicut dicit **Aug.** quia onie qđ fundit aquas est fons s̄ putei nomē addit. quia pute? dicitur q̄nto fossum est profunde in terrā ad locū in quo funditur de terre viscerib? altum autē et p̄fundū idem sūt. sed profundū vocatur ab alto in p̄mū respiciēt. altū autē vocatur quādo ab p̄mo in altū respiciat. **S**ic ergo alt? hic profund? est et sicut ad locū fusionis aque liber nō patet aditus (**V**nde ego h̄es aquā viuā?) non negat eum habere sed p̄sentibus detenta querit **V**nde sit si bi facultas habēdi aquā viuanī promissam. **D**ominū autē intencō est de spiritu loqui: et gracia ei? cuius hauritorū est spiritus

aqua aut viua e gra purificans
 a refrigerans. Gen. xxiiij. da mi
 hi aqua de pndia tua vt biba. de
 puteo aut dicit Numeri. xxi. pu
 teus que foderunt principes in da
 tore legis a baculis suis. puteus
 em ille e profunditas misterioru
 qui fossus e p intellectu a studiu
 legis a principu pphetarum. In
 baculis q significat rectitudinez
 veritatis fidei a vite. Exodi. xij. ba
 culos tenetes in maibus. Aqua
 aut viua e que facit effectus vi
 te q sunt facere germiare. fiti restri
 gere. fecundare. de pmo dz. Osee
 vltio. ego q si ros a israhel germi
 nabit q i liliu. de scdo Ysaie. lv.
 Quies fideles venite ad aqs. de
 terco Ysaie. lv. quo descendit y
 ter a mix de celo a illic vltra no re
 uertit. h inebriat terra a infudit
 eaz a dat semē serenti a pane co
 medenti. Sic e verbu meum qd
 egreditur de ore meo no reuerte
 tur ad me vacuu h faciet quecun
 qz volui a psperebitur i hys ad
 que nisi illud sic ergo e aqua vi
 ua: Quid tu: q si dicat magni
fuerunt qui nobis hac aqua dede
runt a ad vsus ppios adhibue
runt a si meliore habuissent vsibz
pprijs adhibuissent. a hoc e qd
dic (Nūquid tu maior es patre
nostro iacob?) Hec em samaita
 na in hoc q se in gen? iacob imi
 scet signu facit q pmissiones di
 expectabat a getilem ritū tanq

nihil ducebat. multi em ex filijs
 israhel samaritanis erat conuicti
 a ex illis se descendisse significat
 Jacob em erat pater decē tribuu
 quoru multi fuerunt cū samarita
 nis a cōmixti fuerūt cū illis a ex
 hys descendens gloriat se pzem
 iacob habuisse (q dedit nob pu
 teū) tanq posteritati sue. Gen. xx
 vi. legitur q iacob fodit puteos
 qs inuidetes philisti terra rēple
 uerūt h postea fuit apti. a sic mis
 si p hereditate ad posteros (a ip
 se ex eo bibit) qd no feciss; si me
 liore habuisset (a filij eius) qb?
 libeter optias aquas pcurasset.
 (a pecora eius) hoc aut totū spū
 aliter itellexit xpūs. i. Cor. i. om
 nes eudem potū spūalem bibert
 bibebāt em de spūali cōsequente
 eos petra. Petra em erat xpūs. Nu
 meri. xx. bibet omis multitudo et
 iumēta. Ps. hōmes et iumēta sal
 uabis dne. hōmes quidē sūt racō
 nabilis viuētes. iumēta autez be
 stiales qui rudinnēta fidei vix co
 gnoscūt a hoc e q illa ignorans
 ad xpi dixit intellectu. a hoc ora
 uit moyses Numeri. xx. aperi eis
 thesaurū aque viue vt faciati ces
 set murmuracō eorū. hic em fōs
 a patarchis p pphetas vsqz ad
 hōmes a iumēta deriuatus ē. (Rū
 dit ihūs a dixit ei) soluēdo qstio
 nē a reducēs ad spūalem intelle
 ctū. Job. vi. vba q locutus sum
 vob spūs a vita sūt hoc e spūalit

intellecta vita sūt (Ois q̄ biberit
ex aq̄ hac) sensibili (ficiet itez)
ēdemite causa fitis q̄ iō n̄ est m̄g
nū banc aquā dare nec ego de il
la intelligo (Qui autē biberit ex
aq̄) spirit̄ s̄cti (quā ego dabo)
credētis (nō ficiet in eternū) dū
mō p̄maneat cū aq̄ quā ego da
bo ei iō d̄z Jere. ij. Quid tibi vis
in via egipti vt bibas aquā tur
bidā q̄ quicq̄d tibi vis in via af
sp̄riorū vt bibas aquā fluminis
iste em̄ aque hūane cōsolacionū
tēpaliū nō sedāt fiti desiderij hu
mani. ¶ aq̄ gracie sp̄ialis s̄m
intellectū q̄ affectū sedāt anime
desideriū. Can. iij. Fons ortorū
pute aquarū viuenciū que fluūt
ipetu de libano Gen. ij. Fons ascē
debat de terra irrigās vniuersaz
sup̄ficiē paradisi ista est em̄ aqua
sancti sp̄s in dōnis eius Eccā. xv.
Aqua sapiēcie salutaris potauit
illū. ¶ cōtrariū illius videt esse
illud Eccā. xxij. Qui bibunt me
adhuc ficiet p̄s. ¶ Pituit anima
mea ad deū fontem viuū. ac. Ad
hoc dicēdū q̄ est desiderū rei nō
hīte vt habeat: q̄ est desiderū rei
hīte vt plus habeat: q̄ est deside
rū rei hīte vt cōtinuet q̄ q̄libet
illorū desideriorū vocat fitis: q̄ q̄d
dicat qui edūt me adhuc efuriēt
q̄ q̄ bibūt me adhuc ficiet: intel
ligit de sc̄do q̄ faco desiderio: q̄ nō
de p̄mo: q̄ q̄tū ad primū loq̄tur
h̄ q̄ iō seq̄tur (¶ aq̄ quā ego

da boi) spiritual gracia sp̄s san
cti (fiet in eo) quia spirit̄ s̄cti
bitabit in eo q̄ est (fons aque)
talis (saliētis) q̄ ideo vīua salīēs
em̄ aqua vīua est (in vitam eter
nā) q̄ sicut dicit Crisostom. cū
spiritū s̄cti in cor hō mis intra
ueit om̄ fonte magis manat He
ster. x. Creuit fons puus cresce
bat in flūiū maximū q̄ in aquas
plurimas redūdauit p̄s. Flumi
nis impetus letificat ciuitatē dei
(Dicit ei mulier) Hic iam tāgit
a muliere in donū dei q̄uis nō in
tellectū elicitum cōsensum q̄ hoc
est q̄d dicit (dñe) adhuc perma
net in cōfessioe domini vocans eū
dominū p̄s. Domine dñs noster
q̄ admīabile est nomen tuū in
vniūsa t̄ra. Da michi hanc aquā
q̄uis quid fit nō intelligā tamē
iam profeci vt credā magnū ali
q̄d esse q̄ in tua potestate cōstitu
tam q̄ ideo peto (Da michi hanc
aquā) hec em̄ fluit de fonte aque
viue quā multi male dereliquunt
q̄ aquā voluptatis mūdane que
rūt Jere. ij. Duo mala fecit popu
lus meus. ¶ Me dereliquerūt fon
tem aque viue q̄ foderunt sibi cū
sternas dissipatas cōtinere non
valentes aquas voluptas em̄ re
frigerij carnalis cōsterna est mul
tis distribucionib̄ dissipata sic
eciam vt aquas in s̄pide cōsolaci
onis ad delectacionem non diū cō
tineat: q̄ p̄dria cordis haurens

has aq̄s sepe doloribus ⁊ āgusti
 is cōstringat. **Eccā. vltio** Cōfir
 getur ydria sup fonteꝝ. qz ficut
 dicit **Prouerb. xiiij.** risus dolore
 miscebit ⁊ extrema gaudiꝝ luctꝝ
 occupat. hec aut sapiens mulier
 q̄uis nō plenarie itelledā aquā
 sapiēcie ⁊ gr̄ie dīne consideret: spe
 rans in ea ⁊ fiti extinguere ⁊ a la
 boribus inutilibꝝ huiꝝ mūdi libe
 rari ⁊ hoc ē qd̄ dicit (vt nō ficiā
 neqꝝ veniā huc haurire aquā) **vñ**
Aug. ad laborem necitas coge
 bat ⁊ laborem infirmitas recusa
 bat. **vtinā** audiret illud **Matth.**
xi. venite ad me oñes q̄ laboratis
 ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiāꝝ vos
Pauit em̄ hec mulier ⁊ expta fu
 erat qz cupiditas facultatū concu
 piscēcia deliciarū ⁊ ābicio hono
 rū nunq̄ faciānt h̄ semp cū labo
 re haurire oportet **Et de cōcupiscē**
cia quidē Eccā. xiiij. Infaciabilis
 ē oculus cupidi i ptem inq̄tatis
Ozee. iij. comedēt ⁊ nō saturabū
 tur. de cōcupiscēcia deliciarū dicit
 tur **Mich. vi.** Tu comedes ⁊ nō
 saturaberis. de ābiciōne aut hono
 ris dicit **Prouerb. xiiij.** v̄ter ipi
 orū infaciabil̄ de hmoi dicit **Au**
gustinꝝ aqua i puteo voluptas
 ē seculi in pfunditate tenebrosa
 hāc haurunt hōmes ydria cupi
 ditatis n̄ em̄ prehauerit cupidi
 tateꝝ nō potest puenire ad volup
 tatem. **Et ideo** hec mulier fugere
 mitur hāc aquā. h̄ aqua hauri

tur de q̄tuor fontibꝝ. s. imūdiē
 imitacōnis peruerse. curiositatis
 vane. damnacōnis etne. fons i
 mūdiē cōcupiscēcia carnal̄ est.
 de q̄ h̄etur **Leuitic. xx.** q̄ coierit cū
 mēstruata ⁊ reuelauerit fontē sā
 guinis eius ⁊ turpitudis: morte
 moriat. mulier ista imunda in sā
 guine ē concupiscēcia carnal̄ in
 feruore sāguinis posita. de fonte
 imitacōnis peruerse dicit **Proubi.**
xxv. fons turbatus pede ⁊ vena
 corrupta iustꝝ cadēs corā impio
Iustus quippe cadit corā impio
 qn̄ ad exemplū eiꝝ puerit. de fō
 te cuiositatis vane dicitur **Eccā.**
xxvi. **Dic** viator: ficiēs ad oñes
 fontē os apiet ⁊ ex om̄i aq̄ bibet
 qz curiosus singula ad se p̄tinen
 cia q̄rit explorare. de fonte dāna
 cōmis etne dicit **Apoca. viij.** stel
 la magna ardes cecidit in fōtes
 aquarū ⁊ nomē stelle abfynthiū
 ⁊ facti sūt amari. h̄ fons potat su
 perbos ⁊ immūdos ⁊ iracūdos. qz
 hec vicia sūt dānatorū i inferno
 q̄bꝝ ⁊ hic in culpa ⁊ in futuro in
 pena potātur. **Non** ē ergo mix̄ fi
 nilr h̄ tōmētū querit fugē huiꝝ
 fitis ⁊ causat labore hauricōnis
 q̄rens p aquaz xpi solui ab vtro
 qz ⁊ hoc ē qd̄ dicit vt nō ficiāꝝ ⁊
 nō veniā huc haurire (Dic ei ih̄e
 sus voca virū tuū) **Dic** ic̄pit eā
 ad fidē māducere p reuelacōem
 secretoꝝ q̄ nemo poterat scire ni
 si per spiritū diuinū. **Diuidit** hec

ps in duas ptes. In quaz pma
ctinet mulieris ad fide instructio
Et i scda discipuloz instructio
amiratio ibi. a continuo uenert di
scipuli. pma haru sub diuidit in
tres ptes in quaz pma p reuela
cionē secretoz se pphetale spūm
habere mulieri ondit In scda p
ordinacōem veri cult? se ondit le
gislatorē ibi. dicit ei mulier dñe
vt video. In tercia manifeste se
xpm esse declarat ibi: scio qz mes
spas uerit. In pma tria continet
s. p reuelacōem secretoz ad fide
excitacōem mulieris. p uerecūdiā se
creti reuelati palliaco a mulieis
turpitudinem palliatis blada re
prensio. dicit ego: dicit ei ihus:
alci? eam ad fide eriges. iam em
dñm est cofessa: uoca uirū tuum:
qd Criso? de uiro materiali hic ex
ponit dices q uirū suū qui ea ab
utebat uocat q alci mlieri legit
time fuit cōiunctus tamē in facie
uim sibi cohabitabat a tāq uir su
us habebat q uis mulier sibi cō
scia eēt q ille uir su? esse nō possz
a de hoc loqns dicit: uoca uirū tu
um: s est q p uiro tuo habet ab
uibus. qz p illū discere debes a
mādata dīna p illū ad te debent
deuenire. qui q uis in cōsciencia
tua a corā deo nō sit uir tu? tam
in facie ecclie pro uiro habet a iu
diciū ecclie est approbādum a
honorandū q uis aliquādo ecclie
fiat uo modiciat. prima Thi

mo. ij. Mulier in filicio discat cū
omni subiectōne. docere autē mu
lierē non permitto neqz dñari in
uiruz pme. Coz. xiiij. Mulieres
in ecclesijs taceāt neqz em pmit
titur eis loq sed subiectas esse si
cut a lex dicit Gen. ij. Sub uir
potestate eris. Si quid autē uo
lūt discere: domi uiros suos inter
rogent Augustin? autē aliter ex
ponit dices. q cū sciret eam uirū
nō habere nō poterat de uiro ma
teriali intelligere. sed de racōis
superiori parte intelligit que cōsu
lēdis superiorib? inheresat ut ad
illius cōsiliū uitā ordiet a emē
det. Punt autē hec uerba augu
stin? Vade uoca uirū tuum. tu se
fualis uoca uirū racōnalem intel
lectū: quo ut uiro regaris tu que
modo carnalit? sapis. hūc ego lux
a caput illūmabo. quasi diceret
hec que dico nō carnaliter ut tu
animalis facis. sed spūaliter sūt
intelligēda a ductu racōis sunt
accipiēda a ideo para michi intel
lectū a ueni intelligēdo adhuc spi
ritualia que dico. hec sunt uerba
augustin? a scdm hoc mlier est
infeior porcio racōis quā hec mu
lier ad luxuriā retulerat sensuali
tatis a uerū intellectū hoc est rac
ōis superiorē partē dimiserat a
libidini sēfualitatis se totā com
miserat a hoc in ea scire non pote
rat ignotus sibi domini? nisi p cō
sciencia secretoz ps. Scrutans

corda et renes deus. **Ysaie. xlvi.**
 Redite redite precaricatores ad
 cor. p^{me} **Cor. xi. Caput** mulieris
 est vir. caput vero viri est xpus. Ca
 put autem xpi est deus (et vni huc)
 ad illuminaciones. vel p virum vel
 p intellectum accipiedas. **Ysaie.**
xxi. Si quis quis inuertimini et
 venite. **Ps.** Accedite ad eum et illu
 minamini et facies vestre non confundentur
 (Respondit m^{lr} et dixit) Crimen
 suum palliando et hoc ad utrumque se
 su refert. **Gen. iij.** de folijs ficu fe
 cerunt sibi pizomata quibus suam te
 gerent nuditatem. **Ps.** non declines
 cor meum in verba malicie ad excu
 sandas excusaciones in peccatis (non
 habeo virum) s^m exp^ofic^o nem au
 gustini planum est. s^m autem expo
 sic^o nem **Cris.** palliatio turpitudi
 nis. tamen v^{er} dicit **Isere. ij.** ad
 amari quippe alienos et post eos
 ambulabo. **Ozee. ij.** Ipa non vxor
 mea et ego non vir eius (dic ei ille
 sus) ecce blanda correpc^o vbi di
 ctum in alio sensu bene dictum esse ostē
 ditur et tunc correpc^o adhibet. et
 iterum ad blandimentum sermōis
 reditur et in quo rectum sit dictum ostē
 ditur et tamen veritatis correpc^o et
 officio non tacetur. **Gal. vi.** Si p
 occupat^o fuerit in alio delicto vos
 qui spuales estis instruite illum in spi
 ritu lenitatis. Similit^r fecit apo
 stolus. i. **Corin. xi.** laudo vos fra
 tres. quia p omnia memores mei
 estis. et sicut tradidi vobis pcep

ta mea seruatis et post illam laudem
 statim adhibet reprehensionem quali
 ter mulieres orabant capite non ve
 lato. **Itē** ibidem laudo vos et in h
 non laudo formam dans in hoc vt p
 lati non asperere reprehendant et in re
 p^ohendendo laudent que sunt comen
 danda. **Luce. p.** Infundens oleum
 et vinum quia mansuetudine et beni
 uolencia leniuit vnges. que vinum
 asperitatis reprehendit laudas (be
 ne dixisti quia non habeo virum) ne
 mo enim in toto est malus neque aliquis
 est in toto corruptus. **Isere. xxxi.**
 vsque quo delicias dissolueis filia
 vaga. vagabunda enim fuerat mu
 lier hec (quique enim viros habuisti)
 s^m **Cris.** quique abusi fuerant ea.
Isere. iij. fornicata es cum amato
 ribus multis. tamen reuertere ad
 me et ego recipiam te. **Ozee. ij.** Va
 dam post amatores meos que dant
 panes meos mihi et aquas meas et
 lanam meam (Et nunc que habes) h
 est que in facie hominum habere vide
 ris (non est tuus vir) **Matth. xii.**
 ij. non licet tibi habere eam. s^m expo
 sic^o nem aug^o. scdm quam mulier
 est inferior ps romis que non habet
 virum regentem qui non conuertitur
 ad intellectum. qui superioribus con
 templandis et consulendis inlere
 scit. hec mulier quique viros habet
 quia quique sensuum delcabilibus inhe
 ret p abusu. et ideo etiam sub alia
 metap^ora significat **Luce. xiiij.**
 p quique iuga boi quia romis inferior

ps sicut bos fit iumentina et alliga
ta iugo arat et lasciuat ad modum
luxuriantis vitule sic dicit **Judic.**
xvi. Nisi arassetis in vitula mea
non soluissetis propositum meum. **Pr**
imus autem vir secundum hoc est primus sen
sus qui est vanitas visus in iocis et
ludicris incontinentiam inducentibus
et spectaculis **Ecclesiastici xxvi.** Fornicatio
mulieris in excellentia oculorum eius
et in palpebris illius agnoscitur.
Secundus autem vir est auditus tur
pium verborum pro me **Corinthios xv.** Corrum
puit bonos mores colloquia praua
vnde de fornicaria muliere dicitur **pu**
vij. Irretiuit eum multis sermomi
bus et blanditijs labiorum eius pertu
xit eum **Tercius** vir est olfactus in con
ditum ad libidinem. ideo in malis mu
lieribus olfactoriola **Ysaiah iij.** Rep
bentur pueri **vij.** Resperfi cu
bile meum mirra et aloem et cynamo
mum in ebriem verberum et frua
mur cupitis amplexibus. lasciuie
tes enim mulieres fragrantiam sibi
liberum exantant ut quando prope vi
ros sunt ipsis odoribus ad libidinem
prouocentur **Quartus** vir est gustus
autem ventri subnexa sunt genitalia
quod sicut dicit **Jeronimus.** Venter
mero estuans facile despumat in
luxuriam **Jeronimus.** Non ethnei ignes
nec vulcani motus ita estuant si
cut iuueniles medulle. vino et da
pibus inflamate. hinc est quod dicit
gregorius quod sicut dicit **Jeremias vlt.**
Abuzarda princeps coquorum ba

bilomnis succedit templum domini quod
est castum corpus. quod ignis libidi
nis ex calidis escis et potibus casti
tate destruit vnde **Amos vi.** Tres
de istis sensibus fornicantibus in
vnum coniunguntur. dicit enim sic qui
dormitis in lectis eburneis et lasci
uitis in stratis vestris. quod medius
agnum de grege et vitulos de me
dio armenti. qui cantus ad vocem
psalterij **dauid.** putabant se ha
bere vasa cantici bibentes in phia
lis vinum et optimo vnguento delibu
ti quasi diceret quod in strato lasciu
tis causa est quod libidinem per delica
tos cibos et potus et organicas me
lodijs et odores vngentorum in vo
bis fouetis **Quintus** vir fornicans
est tactus in cuius delectatione ipsi
us fornicationis delectabile consi
stitit. **Ezechiel xvi.** Diuisisti pedes om
ni transeunti et multiplicasti omnes
fornicaciones tuas et fornicata es
cum filiis egypti vicinis tuis mag
narum carnum et multiplicasti forni
caciones tuas ad irritandum me.
Isti sunt quique viri quibus in dele
ctationem carnis abusa est muli
er. nunc autem que habet non est su
us vir est error vel heresis in cre
dendis. qui vir non est vir anime
rationalis cui sicut dicit **boetius** et
damascenus notia veri et boni na
turaliter inserta est. hoc autem viro se
ducat et abducit ne exeat ad lumen
veritatis. **i. Re. xxv.** Qui secundum nomen
suum stultus est et stulticia est cum eo

no 39

29

39

29

Isti ergo sūt viri quibus hec mulier ē abusa s̄m Augusti opionez
 a hoc ē qd̄ dicit (hoc vere dixisti)
 veritas em̄ commendāda ē in cōfessionē.
 Eph̄. iij. deponētes omne mendaciū loquimur veritatē vnusquisqz cū primo suo (dic̄ ei mulier)
 Dic tāgitur alior̄ p̄fectus mulieris. qz quē primo quēlibet de populo iudeorū a postea dñm vocauerat mō p̄phetā q̄si consciū secretorū cordiū confitet̄ a xp̄us ei p̄ ordinacōem cultus se ondit legislatorē. vn̄ hec p̄tula habz tres paḡp̄hos. In quorū primo ponit̄ de cultu q̄stio mulieris. In sc̄do de cultu ponit̄ solucōis domi Et in terco causā reddit̄ solucōis
 Dicit ergo: dñe vt video: **T**ria dicit: cōfessionē q̄stionis cām a q̄stionē. **C**onfessio ē q̄ dicit (dñe vt video p̄pheta es tu) hoc em̄ vidit p̄ secretorū reuelacōem: vt video: hoc ē vt signo comicio. qz tu scis secreta hōim sciuit em̄ q̄ p̄phete secreta hōim etiā absentiū p̄ spiritū dei cognouerūt. iij. Regū. v. **N**onne cor meū in p̄nti eāt qm̄ descēdit hōmo de curru suo a occurrit tibi? **E**t. i. Regū. ix. dñs reuelauerat auriculā samuel: **p**rophet̄ es tu: hoc ē p̄ spiritū dñiuz conscius secretorū. **L**uce. xxiiij. q̄ fuit vir p̄pheta potēs in opere a sermone corā deo a om̄i populo. **J**os̄. vi. hic ē vere p̄pheta q̄ ventur⁹ ē i mundū (**P**atres nostri)

Ecce q̄stionis fūdamentū. quia p̄res nostri pat̄arche q̄ tante fuerūt autoritatis q̄ facta eorū merito posteris deberēt eē in exēplū (in mōte hoc) hoc ē in mōtibus excelsis a in hoc mōte multi eorū (adorauerūt) sicut abrahā **G**en. xxiij. **T**olle filiū tuū quez diligis ysaac a offeres illū ibi in olocastū sup̄ vnū moncū quez dixerō tibi. **E**xodi. xxiiij. ascēde in mōtē **Q**uidā tamē dicūt q̄ mōs ille fuit mons garisim. de q̄ **D**eute. xi. dicit̄ in quo facte sūt b̄ndictiōes vel forte mons in q̄ obtulerūt patriarche sacrificia. **G**losa tamen videt̄ ḡn̄aliter exponere. qz si patres in mōte adorauerūt: templa adhuc nō habētes quod mulier credebat perpetuis t̄pib⁹ obseruandū (**E**t vos dicatis) q̄ iudei estis (qz i iherosolimis) ap̄d vestrā metropolim (ē locus vbi) h̄ est in q̄ (oportet adorare) ita q̄ a tibi non valet adoracō ac si dicat mulier vos iudei non seq̄mini autoritatē patriarchaz. q̄ tante fuerūt dignitatis apud deū q̄ eis dñs apparuit et eos in mōtibus adorare a offerre sacrificia precepit. **G**en. xxiij. offer filiū tuū sup̄ vnū mōcū quez dixerō tibi. p̄p̄t qd̄ ip̄e mons visionis dñe non accepit sicut ibidē dicit̄ **I**n monte videbit dñs. **G**en. xix. nō stes in om̄i circ̄ regione s̄ in mōte saluū te fac **J**heremie. xxxi. b̄ndicat

tibi dominus? pulchritudo iusticie et
mos sanctus? ps. Mons in quo bene
placuit est deo etc. **Ysa. ij.** Erunt in
nouissimis diebus? ppat? mos do
mus domini in vertice montium et eleua
bitur super colles et fluuet ad eum om
nes gentes. **Sic ergo autoritate**
primam et scripturam fidei. nos adora
mus in montibus? et vos dicatis. q.
d. hoc mirum est. q. hoc ausi dicere
estis q. iherosolimis est locus con
gruus? vbi oportet ex iussu domini ado
rare cum lex nullum determinauerit lo
cum et ex quo lex non determinat sed di
cit pergendum esse ad locum quem ele
gerit dominus: potest fuerit locus ille
eligendus in monte hoc. q. in ciuitate
vbi tumultus frequentantium impe
dit orationem sic et helyas. **ij.** Re
x. **Cum orare vellet prexit ad mon
tem dei oreb.** Et attende q. mulier
hec putabat localem esse cultum domini
et conuenientiore locum esse in monte
q. alibi. **Judei etiam carnales erro
rem quem habent non correperunt.** q.
non vbiq. sed locum congruum orationi
dicatur putabant esse in iherosoli
mis. vnde salomō in templo orandum
dicebat. **ij.** Re. **vij.** Dan. **vi.** Da
niel contra templum tribus viabis
orabat per diem ps. **Adorabo ad tem
plum sanctum tuum et confitebor nomini
tuo.** Vnde error fuit in hoc q. v.
q. et samaritani et iudei locales dei
cultum existimabant: et hoc acceperunt
Gen. xxvij. Vbi iacob dixit q.
terribilis est locus iste: non est hic

aliud nisi domus dei et porta celi. ve
re dominus est in loco isto et ego nescie
bam. **Pro iudeis est autem quod dicit**
Ysa. lxiiij. Domus sanctificationis
nostrae et glorie nostre vbi te laudau
erunt pres nostri facta est in existi
one ignis. **ij.** **Ma. h. ij.** Et q. in
loco vere sit quedam dei virtus. **Na**
ipse qui hinc in celis habitacionem vi
sitator et adiutor est loci illi? et
metes ad malefaciendum parat et
perdit. **hos ergo errores alios circa**
cultum corrigat dominus ut verus legisla
tor et dominus et hoc est quod sequitur (di
cit ei ihesus) sicut omnis veri illumina
tor et doctor. **Ysa. xlvij.** Ego dominus
doces te vtilia et gubernas in via
quam nescis. **Ca. i.** Indica michi
quem diligit anima mea vbi pascas
vbi cubas in meridie ne vagari
incipiam ps. **Vias tuas domine demo
stra michi et semitas tuas edoce
me: hic est enim vngentus qui solus
est in sinu patris et ideo hec omnia
scit corrigere et enarrare.** **Joh. p.
mo.** **(Mulier crede michi)** dic au
tem tria scilicet ablationem erro
ris. verum intellectum veritatis et do
ctrinam vere adorationis. **Ex ablati
one erroris dic tria scilicet sermo
nis dicendi confirmacionem: tempo
ris implecionem: et erroris correctio
nem.** **De primo dicit Mulier crede
michi.** q. iam te ad fidem qua me
propheta confiteis subleuavi. pro
phete autem qui promissus est in le
ge est credendum et verbis suis fides

adhibēda. Deute. xviii. ppham
 fuscitabo eis de medio fratru suo
 ru simile cui ponā verba mea in
 ore eius. et loq̄tur ad eos om̄ia q̄
 p̄cepero illi. q̄ autē verba ei? que
 loq̄tur in noie meo nō audient.
 ego vltor existā. Ex quo ergo tu
 me confiteris ppham: crede mi
 chi: qz illi pphē fides ē adhiben
 da (qz veiet hora) ecce tēpis ad
 implecio. non enim semp pphā
 dependebit ad futurū. s̄ tpus est
 nūc impletū. Gal. iiii. qn̄ venit
 plenitudo tēpis misit deus filiu
 suū. Ps. benedices corone anni
 benignitatis tue. Corona enim
 ām trāsiuit in circulu qn̄ tpe im
 plecto veritas impleuit p̄missione
 (qn̄ uelata veritate (neqz i mō
 te hoc) in quo p̄cessit figura p̄m
 Gen. xxxv. Surge iacob et ascē
 de bethel et ibi adora deum. iij. Re
 gū. iij. Salomō abiit in gabaō
 vt ymolaēt ibi. Illō quippe eāt
 excelsū maximū. Per montē em̄
 adoracōnis p̄res on̄dere voluerūt
 altitudinē cordis. q̄ in adorante
 eē debet nō q̄ localis eēt adoracō
 et qz hoc posterī in abusu traxerūt
 putātes locale eē deum q̄ adora
 tur. Ideo corrigendū est hoc vñ
 sequit: qn̄ neqz in monte hoc: in
 q̄ vos sole numē adoratis (neqz
 iherosolimis) i tēplo qd̄ in figu
 ra demonstracōis celestiu ad locū
 oracōnis elegit deus. nō q̄ ibi lo
 caliter adorandus esset tm̄ s̄ q̄

ibi i tpo celestiu dispositio demō
 straret ppter q̄ deus esset adoran
 dus. et cum etiā hoc in abusu tra
 hat cecitas iudeorū et dicat iudeo
 rū eē deum tm̄ et non genciū. ideo
 corrigendū est erroris viciū. Ihe
 remie. xxvi. Non q̄si ager ara
 bitur et iherlm̄ in acruū lapiduz
 erit et mons tēpli in excelsa filua
 rum. Ro. iij. an iudeorū deus tm̄?
 nōne et genciū? p̄mo et genciū. qm̄
 quidez vnus deus ē qui iustificat
 circūsiōne ex fide et p̄piciū per fi
 dem. vñ de reprobacōne tēpli ex
 pte infidelitatis iudeorū qui crede
 bāt alibi nō inueniē deū nisi ato
 rando versus templū dicitur. Ma
 lach. i. nō est michi volūtas i vo
 bis. et munus nō suscipiā de manu
 vestra. ab ortu em̄ solis vsqz ad
 occasuz magnū nomē meū est in
 gentibus. et in om̄i loco noi meo
 offert oblacō mūda. Ps. A sol
 ortu vsqz ad occasum laudabile
 nomē dñi (adābitis) late adā
 cione. Ps. In om̄i loco dōmācio
 nis benedic aīa mea domino. Ad
 hūc etiā sensū salomō cū domum
 dñi dedicaret adorātes inuitauit
 qn̄ dixit. iij. Reg. viij. Si celū et
 celi celorū te capere nō p̄nt q̄nto
 magis domus? hoc quā edificauit.
 s̄ hoc populus carnal nō intelle
 xit. putās iudeorū eē deum tm̄ et n̄
 debere adorari n̄ in tēplo vel ver
 sus templū (patre) que mulier
 et alij adorantes deū sub nomine

pn̄s adorauer̄t a iō pr̄m dicit̄ el
se adorād̄ **Ysa. lxxiiij.** Pat̄ noster
es tu nos vero lutū a fictor n̄r a
opa manuū tuarū om̄es nos **Ma
la. ij.** Nūquid nō vn̄ est pr̄ om̄
n̄r̄n: a qz pat̄ est oim̄ a in om̄ib?
Ideo ab om̄ib? a vbiqz adorād?
(vos adorātis) hic m̄lieri expom̄it
intellcū veritatis dices tria. s. er
rorē gentiliū. iudeorū intellcū spi
ritualē a hui? assignat cām sp̄ca
lē. dicit ergo vos gētiles vel sama
ritam̄ q̄uis legē recipiatis adora
tis (q̄d nescitis) qz h̄m legē intē
ditis deū terre colere quē p̄pter ti
morē bestiarū terre colē cepistis
a legitima eius i lege tenere sicut
Dr. iij. Re. xvij. Et sic etiā ali? gē
tiles adorātes ydola. q̄d nesciūt
adorāt. qz ydolū non h̄z dimitatē
p̄. **Cor. viij.** Et si sunt q̄ dicatur
dij siue in celo siue in tra. nob̄ tñ
nō est nisi vn̄ deus p̄ quē om̄ia a
nos p̄ ip̄m a in q̄ oia a nos in ip̄
so **Papie. xiiij.** In m̄gno insc̄ie
bello viuetes tota tā magna ma
la pacē eē arbit̄i sūt **Actu. xvij.**
Tpa hui? ignorācie despiciēs de
us amūciat h̄ib? vt om̄s vbiqz
pn̄iam agāt a ibidē añ paz̄ q̄ ce
li a tre cū sit dñs nō in manifestis
templis ihabit. nec manib? hūa
nis colit̄ indigēs aliq̄ cū ipse det
om̄ib? vitā a inspiracōem a om̄ia
nos iudei q̄ intellectū legis h̄em?
q̄bus se cōmūneāt dñs: qz ad ip̄
sū p̄tinēt. vñ gl̄o. **Quorū pr̄ib?**

pn̄iss? ē xp̄s. **Rō. ix. qz** patres
ex qb? xp̄s est h̄m carnē (nos ado
ram? q̄d scim?) p̄ legē a p̄phas
gl̄o. **Rō. om̄s h̄ electi adoram? q̄d
scim? qz nobis cognico dei est p̄
testam̄tū p̄missa in q̄ p̄missus ē
nob̄ xp̄s **Baruch. iij.** Aie quior
esto p̄pls dei qz q̄ deo placēt ma
nifesta sūt nob̄ **Gal. iij.** Abrahe
dicte sūt p̄missiōes a semini ei?
(qz sal? ex iudeis ē) hic tāgit cāz
sal? em̄ est ex iudeis. qz saluator
est p̄dūs nasci ex iudeis a ille ē
lux vera q̄ illūinat om̄ē hoīem. vei
entē in hūc mūdūz ad sc̄iam veri
tatis **Jo. i. Luc. i.** Iurādūz q̄d
iuravit ad abrahā pr̄m n̄r̄m da
turū se nob̄ **Deb. ij.** Nusq̄ ange
los ap̄p̄h̄dit. h̄ semē abrahe ap
p̄hendit **Gen. xxvi.** In semē tuo
b̄ndicētur om̄s gētes. vñ etiā q̄
uis sal? sit ex iudeis nō tñ dat̄ so
lis iudeis **Ysa. xlix.** Paz̄ est in vt
fiscites michi trib? iacob a feces
isrl̄. ouertēdas dēdi te in lucē gē
ciū vt sis sal? mea vsqz ad extre
mū terre (**De venit hora**) hic ter
cio tradit cultū vere adoracōis a
dicit̄ q̄tuor scilicet tēpoīs reuelā
de iam veritatis implecōem. vere
adorancū condiciōem. adorancū
ad eum qui adoratur cōgnitētē
a eorum que tradēda sunt de cul
tu dei plenam racōnem. dicit̄ er
go. **De venit hora:** hoc est in ve
niendo est hora: a hoc dicit̄ quia
hora ista non est in diuisibilis.**

h̄iā p̄ incarnacōem ⁊ bap̄tismū
 incepit ⁊ per cōplēmentū passio
 nis ⁊ resurrectionis ⁊ ascēsiōnis
 ē diuulgāde p̄ mundū veritatis
 ⁊ cōtinue inueniēdo. **Rō. xiiij.** ho
 ra ē iam nōs de sōno surgere nūc
 em̄ pp̄ior ē nr̄a salus q̄ cū credi
 dim⁹ nox p̄cessit dies at̄ appropi
 quabit (⁊ nūc est) qz iā in sacra
 mētis incepit in q̄b⁹ veritas pa
 tescit. **Ysaie. xxix.** additus ē an
 nus ad annū. sollemnitates ciolu
 te sūt. iā em̄ finiti sūt am̄ p̄missi
 onū ⁊ reuolutus ē annus in q̄ ve
 ritas ē manifestāda. **Ezech. xiiij.**
Non plongabit vltra om̄is ser
 mo meus. verbū qd̄ locutus fue
 ro cōplebit ⁊ hoc ē quod dicit: ⁊
 nūc est: qz veritas xp̄us est post
 quē ali⁹ expectādus nō erit. (**Qū**
vei adoratores) **Uic** tangit vere
 adorancū condicōem. **Tangit** at̄
 q̄tuor: adicōnem. s. verorū adora
 torū. ipsā adōzōnem. eū qui ado
 retur ⁊ cōdicōnem vere adoratio
 nis. **De p̄mo** dicit: qn̄: qz tēpus
 plenitudis xp̄i gr̄ie ⁊ veritatis h̄
 exigit: **veri adoratores**: adorator
 ē qui ad hoc tēdit qd̄ adorat. **ve**
rus autē adorator q̄ nō est fictus
 h̄ intus p̄ deuocōnez est q̄lis ap
 paret exterius. dicit ergo: qn̄ **vei**
adoratores: quoz oīo accedit
 ad eū qui adorat. **D̄s.** appropin
 quet deprecacō mea in conspectu
 tuo dñe iuxta eloquiū tuū da mi
 ebi intellectū. vnde q̄ recte adorat

per intellectū ei quē adorat appro
 pinquat vñ ⁊ damascen⁹ qz ora
 cō ē ascensus intellcūs in deū. **In**
tret postulacō mea in cōspcū tuo
Eccl̄. xxxv. Oracō humiliantis
 se nubes penetrabit ⁊ donec appro
 pinquet nō consolabit ⁊ nō de
 scendet donec altissimus aspiciat
D̄s. dirigat oracō mea sic incen
 sū in cōspcū tuo eleuacō manuū
 mearū sacrificiū vespertinū. **ver⁹**
 adorator autē est sic dixim⁹ non
 fictus ⁊ ad hoc exigūtur q̄tuor q̄
 rū vnum ē qz cor sit cū labijs i co
 gitacōe. scdm̄ ē qz mens sit cū ora
 cōne in delcāciōnis intēciōne. ter
 ciū est qz nō confidat in oracōis
 rethoricē p̄suasione. hoc ē qz oret
 in simplicitate. quartū autē est
 qz oracō nō impediat contraria
 opacōne. **De p̄mo** dicit de q̄bus
 da⁹. **Ysaie. xxxix.** qui hoc qd̄ ora
 bant in corde nō habebāt. popu
 lus hic labijs me loquit. cor autē
 eorū longe ē a me. ⁊ ē translacō
 lxx. nr̄a aut̄ translacō h̄z sic eo qz
 appropinqt populus iste labijs
 suis cor at̄ eorū lōge ē a me. scd̄z
 autē est qn̄ intencō orantis qui
 escit in re tēpali tūc em̄ oracō q̄
 debet eē de eternis nō est circa idē
 in q̄ anim⁹ orantis delcātur. **Je**
remie. xiiij. p̄pe es tu ori eorū. ⁊ lō
 ge a remib⁹ eorū. **Renes** em̄ loca
 sūt delcāciōnis. delcāciō em̄ oran
 tis in deo debet eē qui adoratur.
D̄s. delectacō in dño ⁊ dabit tibi

peticoes cordis tui. de tercio dicit
Matth. vi. Orates nolite multa lo
qui sicut ethnici faciunt. hijs ei putat
oracionibus rethoricis persuadere et
hijs non orant in simplicitate Job.
xli. Non peccam ei vobis potentibus et
ad deprecandum depositis sicut orones
rethorice componuntur. tales enim in
multiloquio putant exaudiri. de quarto
dicit Job. ix. Sciam quod peccatores
deus non audit. ij. Mach. ix.
Orabat scelestus dominum a quo miseri
cordiam non erat secutus. Isti ergo
sunt veri adoratores quod veritas est
rectitudo sola mente perceptibilis ut
dicit Anselmus. primum autem ad ora
cionem apponit rectitudinem cordis.
secundum rectitudinem intentionis. ter
cium autem rectitudinem simplicitatis
et quartum rectitudinem operis. Sic
ergo dicit veri adoratores (adorabunt)
hoc est orone appropinquabunt
per. Adorabo ad templum. etc. ado
racione enim est que virtute et fervore
devotionis ascendit. que calore cari
tatis ignescit et fragrantia aroma
tum omnium virtutum coram deo odore sp
iritu. De primo dicit Cant. iij. Que est
ista que ascendit per desertum sicut virgula
fumi ex aroma mirre et thuris
de secundo in per. Conculcavit cor me
um intra etc. de tercio dicit eadem in
per. Mirra et gutta et casia etc. sup
ple spirant ex quibus delectauerunt
te filie regum in honore tuo Talibus
ei adorantibus deus delectatur (premi)
ecce quis adoratur cuius. s. nome dul

cescit adoranti qui patris nomine affatu
scipit oronem que ad esse gratie for
mat et gignat orantem qui prudentia
patris erudit ad oronem. de primo bo
rum dicit Sapie. xvi. Substantia
tua enim dulcedinem tuam quam in fili
os habes ostendebas. hec ei est dul
cedo que sonat in nomine patris. de secundo
Jo. xi. Patris gratias ago tibi quoniam au
disti me et ego sciebam quod spiritus meus au
dit. In primo enim affectu semper ex
audit filium dixerit sit filius et non ali
enus per. Filij alieni mentati etc.
quod ore se dicunt esse filios et non ha
bent spiritum patris. de tercio dicit Jo.
p. Dedit eis potestatem filios dei fieri
et ibidem ex deo nati sunt Matth.
vi. Pater noster que es in celis. fo
mat enim pater celestis ad celestia
de quarto dicit Rom. viij. Quid ore
mus sibi quod oportet nescimus ipse
autem spiritus postulat pro nobis ge
mitibus inenarrabilibus. spiritus
autem ille est spiritus patris et sic pa
tet quod pater est adorandus (in spiri
tu et veritate) condicio est vere ado
rantis et in duobus est. spiritus enim
dicit abstractionem a carne Luc.
xxij. Spiritus carnem et ossa non
habet et ideo in spiritu adoratur que a carne
et carnis desideriis et fatiasticis con
ceptionibus abstrahitur in quibus
animales homines occupantur pri
mo Cor. ij. Animalis homo non
percipit ea que sunt spiritus dei. stulti
cia enim est illi Gal. v. Spiritus ab
late et carnis desideria non proficiunt

Iste enim spiritalis est. qui omnia diu
 dicando intelligit. et cuius spiritus cre
 atus spiritui increato immergitur
 et unitur. De primo. i. Cor. ii. spi
 rituali homo diiudicat omnia. et ibidem
 nos non spiritum huius mundi accepimus
 sed spiritum qui ex deo est ut sciamus
 quae a deo donata sunt nobis. de secundo
 i. Cor. vi. qui adheret deo unus spiritus
 est. (et veritate) adoracionis
 ut. scilicet. recta et pura et non fantastica
 fit adoracio sed vera sicut dictum est
Ysaie. xxxviii. Obsecro domine me
 memo quod coram te ambulauerim in ve
 ritate et quod bonum est in oculis tuis
 fecerim. (Namen et pater tales quoniam qui
 adorent eum) Tangit adoracionem
 ad eum qui adoratur congruitatem
 quia tales quoniam pater qui adorent eum.
 sic sicut ipse vere pater est in exaudi
 endo et talis fuit paulus. **Rom. i.** cui
 seruius. i. culturam exhibeo in spiri
 tu meo in euangelio filii eius. **Ite**
Rom. xii. deprecor vos caritate cor
 pora vestra hostiam uiuentem benepla
 centem deo rationabilem culturam vestram
 sic enim induat **Crisostomus.** Pater ergo
 tales quoniam talem exhibeant cultu
 ram siue adoracionem. quia adoracio
 siue latría est cultura dei. **Non** ergo
 pater quoniam localiter adorantes sed ta
 lem ut dictum est cultum adhibentes
i. Thimo. ii. volo viros adorare
 in omni loco leuantes puras manus
 sine ira et discipacione. **i. Corint.**
xiii. Orabo spiritu orabo et mente
 psallam spiritu psallam et mente. rationem

autem omni horum determinat cum dicit
 (spiritus est deus) spiritus enim principi
 um est vite. **Ioh. vi.** spiritus est qui
 uiuificat. caro autem non prodest
 quicquam. et ideo quia spiritus vite est prin
 cipium vita fluit ab ipso in nos per hoc
 quod est spiritus si nos in spiritu et veritate
 credimus per affectum in ipsum. **Ora**co
 autem ut dicit **Augustinus.** est pius men
 tis affectus in deum directus. unde
 dicit (et eos qui adorant eum) non
 in monte hoc neque iherosolimis
 sed (in spiritu et veritate oportet adora
 re) quia enim pater est spiritus nec yma
 ginem nec locum querit in quibus ado
 retur. **Ysaie. xl.** cui simile existi
 mastis deum aut quam ymaginem po
 netis ei. **Ysaie. xxvi.** Spiritum meo
 in precordiis meis de mane vigila
 bo ad te unum qui adoratur in carne
 vel carnis ymagine vel loco non
 in spiritu adoratur. **Rom. viii.** qui in carne
 sunt deo placere non possunt. qui autem
 in spiritu sunt omnes deo placet unde
 ibidem quicumque spiritu dei aguntur
 huius filii dei sunt. similiter qui in verita
 te a deo non sunt non exaudiuntur.
Psalmus. ut quod diligitis vanitatem que
 ritis mendacium. veritas enim est re
 ctitudo in qua res se habet in habi
 tudine in qua est in mente diuina et
 ad quam a mente diuina facta est. **Io
 hannis. xvi.** cum venerit ille spiritus ve
 ritatis docebit vos omnem verita
 tem et que ventura sunt annuntiabit
 vobis. **Sed** quoniam cum deus sit veri
 tas quare non dicit veritas est deus sicut

dicat spūs est de? Ad hoc dicēdū
q̄ cū deus dicat spūs in hoc verbo
abstrahit et absoluit mulier ab
errore samaritanorū q̄ dixerūt de
um esse localem. Samaritani em̄
nō peccauerūt cōtra veritatē ad o-
racionis sed contra spiritualitatē
eius q̄ adoratur quē localem esse
credebāt et ideo dicat spiritus est
deus et nō veritas est de? Querit
autē adhuc. qz et nos videm̄ pec-
care in adoracōe qz ymagies et tē-
pla veneamur. **P**z ad hoc dicēdū
qz nō veneramur ymagies tanq̄
qdā virtus numinis illis p̄hēat h̄
sicut dicat damascen⁹ ad p̄tōti
p̄ū referētes. templa autē venea-
mur sicut in quib⁹ rep̄ntatur di-
spōsicio celestiu. hoc em̄ nō est er-
ror et ad hoc primū facta sūt tab-
naclū et templū q̄uis carnales
in errore hoc induxerūt sicut in p̄-
missis dictū est. Et si obicit qz
tūc apud nos error iste corrigē-
dus sit ne fiat sic apud antiq̄s.
dicēdū qz nō oportet. qz iā gra-
cia spūs de celestib⁹ appuit reue-
lata et iō apud nos in errore isto
trahi nō p̄t. **Apo c. xxi.** Ecce taber-
naclū dei cū hominib⁹ et habita-
bit cū illis. hoc ergo est qd̄ dicat
hic (dicat ei mulier) Ecce p̄s in q̄
iā eleuata mulier ad messie aduē-
tū est inducta. Et hz duas ptes
In q̄rum p̄ma mulieris de aduē-
tu messie ponit confessio Et i sc̄da
xp̄i p̄pter mulieris cōfessionem fa-

cta illuminacio **I**n p̄ma dicatur
tria. certitudo fidei i quē est fides
h̄ est articulus et gracia exhibēda
meito fidei. de p̄mo dicat (Dico)
Siciter dicat Job. xix. Dico qz
redēptor me⁹ viuit. **P**z q̄ntur q
liter dicat sc̄ire hęc mulier cū dicat
Ricard⁹ de s̄cto victore qz fides
est lumē supra opiniōem et infra
sc̄iam veritatis ex̄ns. **M**gr̄ autē
hugo de s̄cto victore qz est sup̄
sc̄iam et infra intelligenciā verita-
tatis. **A**d hęc autē et similia dicē-
dū p̄ mulier hęc notās fidei certi-
tudine dicat Dico. ij. **T**himo. p̄.
Dico cui credidi et certus sū ma-
gister autē ricardus vocat sc̄iam
veri q̄ nō est ex pte h̄ p̄fecte q̄ est
sciēcia sanctorū p̄ visioem que fit
p̄ sp̄em. Et hęc vocat mgr̄ hugo
intelligēciā veritatis. Opiniōem
autē vocat vacillante habitū hu-
mane cōcep̄cōnis. qz sup̄ illū est
fidei certitudo. q̄uis ei sit p̄ specu-
lū in enigmate tū nichil est corā
us fide q̄ eterne immittit veritati h̄
est ego qd̄ dicat Dico (qz messy-
as veit) Ecce credit⁹ a muliere ar-
ticulus. messyas em̄ hebrayce xp̄s
est grece. et latine vnd⁹ in sacerto-
te et regē D̄s. **V**xit te de⁹ de⁹. et
Hec autē sciuit mulier qz sama-
ritani q̄nqz libros moysi recep̄it
In Gen. xlix. dicat. **N**ō auferet
scep̄trū de iuda et dux de femore
eius donec veniat q̄ mittēdus est
et ipse erit expectacō genū et hęc

trāslacio. lxx. Abac. ij. Si morā
 fecerit expecta eū qz veniens veni
 et nō tardabit (q̄ dicitur xps)
 hęc est interptacio euāgeliste p̄
 ter sermonē grecū. in quo sc̄psit
 Ysa. lxi. Sps dñi sup me eo qz
 vn̄xerit me de ad euāgelisandū
 māfuetis misit me (Cū ego vene
 rit) sicut p̄phetatū est de ip̄o (ille
 annūciabit nobis) hęc est anūci
 are habet nobis (ōmnia) et sibi cre
 dendū est p̄ ōmnia. Sicut em̄ spi
 ritus veritatis docet ōmnia ita ille a
 quo fluit spūs ōmnia docet Joh. x
 iij. Ille vos docebit oīa et sugge
 ret vobis ōmnia que dixerō vobis.
 Jo. p̄. Vnguentum qui est in sinu
 pr̄is ipse enarrabit Ille em̄ solus
 scit et p̄t h̄m deitatez et ille solus
 habet vndōem sc̄dm hūamitatē
 p̄me Joh. ij. Vndō docet vos
 de ōmibus et ita sc̄dm deitatez p̄t
 et scit qz est in int̄mis pr̄is et h̄m
 hūamitatē habet sp̄m de ōmibus
 docētē. Ysa. liij. Prop̄t hęc sciet
 popul⁹ in eius nomē meū in die il
 la. qz ego q̄ loquebar ecce assum
 hęc est ego qz dicit mulier. Et qz
 eleuauit mentē ad p̄phetandū de
 messya. iō veritatē de ip̄o messya
 reuelatā meruit ac̄cipere et hęc est
 qd̄ seq̄t (dicit ei ih̄s) Illūmādo
 eā de p̄sona messye per eius actū
 sc̄licet anūciacōem omniū (Ego
 sum) messyas (qui loquor teā)
 Jo. ix. Et vidisti eū et qui loq̄tur
 teā ipse est. Sed querit quare

nō a p̄ncipio hęc dixit mulieri h̄
 etiā causabāt iudci qz tenuit eos
 in suspēso Joh. x. Quousqz aīas
 nās tollis si tu es xps dic nobis
 palā. Sed ad hęc dicendū sicut
 dicit Criso. qz oportuit paulatī
 manuducē mulierē legē non cog
 noscētē. qz si statim a p̄ncipio
 hęc dixisset deliramentū videret.
 nunc autē post q̄ p̄ collo cūcōem
 scripturarū p̄ secretoz reuelacio
 nem. p̄ cultus ordinacōem manu
 ducta est tūc vidit qz sapia dei or
 dināte ista perfecta sunt et tūc or
 dinacō credidit. Adbuc at̄ que
 ritur cū verbū abbreviatū fecerit
 dñs sup terrā Ysa. x. Videt hūc
 ordinē nō tenuisse i muliere hac
 qz lōgū fecit sibi h̄monē Ad hęc
 autē dicendū qz h̄mo de verbo ab
 breuiato duplicat̄ cōsiderat̄ sc̄licet
 ex pte verbi et ex pte auditor̄
 Ex pte q̄dem verbi semp̄ est bre
 uis sermo. Ex pte autē auditor̄
 quādo sapiētes sūt et instructi au
 ditores in sc̄ptura breuis est ser
 mo. Ex pte autē audiētiū rudiū
 nō instructorū sicut fuit hęc muli
 er oportz esse longū instructorū
 sermōem p̄. Cor. ij. Ego fratres
 nō potui vobis loqui q̄si spiritua
 libus. s̄ q̄si carnalib⁹ tanq̄ puu
 lis in xpo lac vobis potū dedi nō
 escam nō dum em̄ poteratis. ideo
 ego lōga indiguit manuductōe
 et mire fuit benignitatis qz vnā so
 lā peccatricē sic māduccē voluit.

simile aliqd faciēs ei qđ fecit Lu
ce. vij. vbi peccatricez suscepit et
ab ea se tāz. p̄m̄isit et accusataz i
corde p̄barisai excusare voluit et
laudare de obseq̄o et laudataz a
p̄ctis absoluere et absolutā i pa
ce dimittere. (Et cōtinuo venerūt
discipuli ei?) hic tangit discipulo
rum redeūcūm āmiracō. Et habz
tres ptes scz discipuloz āmiracō
onem discipuloz reuerenciāz. et
terciū qđ ex his causat licz nō di
catur hōz āborum causam. dicit
ergo: Et cōtinuo: qz cōpaciētes
domino qz fatigatus erat lassitu
dine et estu vie et longa prandij
expectacōe: venerunt discipuli do
mino et magistro seruire et mimi
strare cupientes exemplū capien
tes a patriarcha qui vxori dixit ac
celea tria sata farine de simila cō
misce et fac subānericios panes
azimos. viatoribz em̄ cito pan
dum est quia et exhausti sunt la
bore vie et estus et ad viam p̄fici
endaz festinant et hoc est qđ di
cit et cōtinuo: Proverb. xxij. vidi
sti hominē velocē in opere suo co
ram regibz? stabit nec erit an̄ ig
nobiles (et mirabant) clemenci
am scz et dignacōez Aug. bonū
āmirabant nō malūz suspicabā
tur Beda n̄ mirabāt (qz auz mu
liere loquebat) auz quibz loqui
cōsueuerat. sed qz cum aliemigēa
ignorantes misterū ecclie de gen
tibus future et hoc est qz auz mu

liere loquebatur. dignacō enim
hec maxima fuit (nō tñ dixit)
ecce reuerēcia. quia ex magna re
uerēcia nichil dixerūt. **Wester**
xv. Valde mirabilis est domine et
facies tua plena grāciarū (quid
queris) dans occasionē et ausūz
te interrogandi p̄ responsionem
tibi factam. nō enim ex ignoran
cia vnq̄ quesuit dominus. s̄ iter
rogauit vt alijs daēt occasiōez i
terrogādi et querendi (aut qđ lo
queris) excitās alios vt te cum fi
ducialiter loquantur (cū ea) tali
peccatrice et aliemigena muliere
la **Joh. xvi.** Nō est opus tibi vt
q̄s te interrogz. **Joh. ij.** Nō erat
op? vt q̄s testimoniū p̄hiberet
de homine ipse enim sciebat qđ
esset in hominē. Sed cum petr?
et iohes semp apud eū audaciā
querendi habuissent q̄re de isto
misterio nō fecerūt questioez. pe
trus em̄ **Jo. xxi.** q̄siuit de iohē do
mine hic autē qđ. iohāni autēz
petr? inuit vt quererz quis cum
esset traditur? Ad hoc autē h̄m
Criso. dicēdū videt qz istud fu
it in p̄ncipio p̄dicacōis dñi an̄q̄
petrus et iohānes ausū querēdi
apud ipsū accepissent et an̄q̄ mi
sterū vocacōis gencium accepis
sēt (reliq̄t ego p̄ dñā suā mulierē)
hic ponit fruct? cōfessionis h̄? mu
lieris et ē p̄dicacō facta p̄ mulierē
Diuidit autem hec ps in tres p
tes. In quarum prima ponitur

vocatio facta p muliere. In scda
 instructio discipulorum que ex voca
 cioe mulieris accepit causam ibi
 Interrogabat eum discipuli. et.
 In tercia fructus credentium exortus
 ex vocacione mulieris ibi: ex citate
 aute illa. In pma hanc duo tan
 guntur: mulieris vocatio et vocato
 rum facilis obediencia In pma hanc
 tria tanguntur scilicet vocatis ad
 vocandum expedicio vocatis ad eos
 qui vocant appropinquacio et ipsa
 vocacio. de pmo dicit sic. Reliquit
 ergo p dria suaz: vt expedita cur
 reret: mulier: p dria aute hauri
 torum frigide consolacionis cupidi
 tate significat terrene possessiois
 Eccl. xij. Confringet p dria sup
 fonte. Luc. v. Relictis omnibus se
 cuti sunt eum. Phil. iij. Que michi
 fuerunt lucra hec arbitrat sum vt
 stercoravt xpm lucrifacerem (et ab
 iit) vocandis appropiando (in civi
 tate) hoc est in civium vnitatem in qua
 multitudo fuit vocandorum. Matth.
 ix. Circuibat ihesus p civitates et ca
 stella predicans et docens euangelium
 regni. Moralit aute abiit a seip
 sa in civitate. hoc est civium vni
 tate. vt bonis civibus se iungens ad
 auctorem salutis reueteretur. Actu.
 ix. Surge ingredere in civitatem in
 vicium qui vocatur rectus et ibi dice
 tur tibi quod oporteat te facere. Eccl.
 x. Labor stultorum affligit eos quia
 nesciunt in urbem pergere. Et dicit
illis hominibus? Ecce modus vocacione

nis (Venite) Et dicit tria scilicet
 ad fidei invitacionem eius ad que
 invitat predicacionem et meditandi
 quod ipse est christus dat occasionem. di
 cit ego venite exeundo de vobis et ve
 stris. Gen. xij. Egredere de terra
 et de cognacione tua. Jere. li. Veni
 te et nolite stare recordami procul
 domini et iherusalē ascendat super cor
 vestrum (et videte) oculis exteri
 oribus et interioribus. Luc. xxij. Pal
 pate et videte quod ego ipse sum. Isa.
 lx. Videbis et affluēs et mirabitur
 cor tuum. Baruch. v. Sta in excel
 so et vide iocunditatem a domino deo
 tuo venientem tibi (hominem) hoc est
 in humana carne latentem (quod dixit
 in omnia quecumque feci) Jere. xxxij.
 Annuntiabo tibi gratiam et firma
 que nescis. Isa. xlv. Quis audi
 tum fecit hoc ab initio et tunc dixi
 illud. numquam non ego dominus et non
 est ultra me deus? Sed videt dice
 re falsum quia non dixerat nisi devi
 ris quos habuerat. multa alia vero
 mala fecerat que non dixit ei. Ad hoc
 dicendum quod mulier hec non intedit
 tam dictum quam virtute dicentis: eadem
 autem virtute quam dixit hoc de omnibus
 alijs dicere potuit. Numquid ipse
est christus? quod assertive dicere
 potuit: sub interrogacione posuit vt
 occasionem det meditandi. quia me
 ditando ex hijs que dixit mulier fa
 cilius vocatur quando recogitat quod ne
 mo nisi solus deus secretum scit consci
 enciarum. Jere. xvij. Pravi est cor

hominis et inscrutabile quis cog-
noscat illud. **ps.** scrutans corda et
renes deus. **p.** **Re. xvi.** Deus intue-
tur cor et ideo signoposito certo
unde cognosci poterit aliud eorum
committit deliberationem ut et ipsi vi-
rum suum hoc est rationem vocent. si-
cut et mulier vocare virum suum mis-
sa est. **ps.** Meditatus nocte sum
cum corde meo et exercebar et scope-
bam spiritum meum. **(Et exierunt
de civitate)** Tangitur vocacionis
fructus in tota multitudine civi-
tatis. dicit ergo: **Et exierunt de ci-
vitate:** propria relinquentes et hu-
militatem fidei christi imitantes. **Je-
remie. xlviij.** Relinquitte civita-
tes et habitate in patria habitato-
res moab. **Deb. xiiij.** Non habemus
hic manentem civitatem sed futuram
inquirimus. **(et veniebant ad eum)**
ut bonis spiritualibus fruerentur.
Luce. vi. Veniebant ad eum om-
nes qui habebant infirmos. quia
virtus de illo exibat et sanabat
omnes. **Matth. xi.** Venite ad me
omnes qui laboratis et onerati estis
et ego reficiam vos. **Ecc. xxiiij.** tunc
fite ad me omnes qui cupiscitis
me. Dicit autem quod exeuntes de civi-
tate venerunt ad eum. quia ipse
ante portam civitatis fuit. quod pro-
pter scandalum iudeorum ad alie-
nigenas intrare noluit et hoc est
quod dicit. **(Interea rogabant
eum)** **Hic** tangitur ex facto isto
occasionata discipulorum instructio

Dicuntur autem hic tria scilicet
obsequiosa ad ministerium exhibi-
tio domino deo ex obsequio ex-
hibita. discipulorum ad instructi-
onem excitatio. et tertio domini ad
eum spirituales discipulorum insti-
tutio. dicit ergo. **Interea** dum hec
ageret rogabant eum. **(discipuli e?)**
ut obsequiosi et fatigato compati-
entes. **(dicentes)** ex affatu eum ad
refectionem invitantes. **Ysa. xxviii.**
Reficiate lassum et hoc est meum refri-
gerium. **(Rabbi)** cui magisterii bo-
nor debet et refectio corporalis per spiri-
tuali refectioe. **Gal. vi.** Communica-
tis qui cathechizatur verbo ei qui se
cathechizat in omnibus bonis. **(ma-
duca)** hoc enim debet discipulus ma-
gistro ut in corporalibus ministrat
per. **Cor. ix.** Si nos vobis spiritualia
seminamus magnus est si carnalia
nostri metamus. **ps.** Dumite psal-
mum et date tympanum. **Gl.** sumi-
te spiritualia et date corporalia. **(ibus
autem dixit eis)** hic tangit ex obse-
quio exhibito discipulorum insti-
tutio siue ad instructionem excitatio
dicuntur hic tria quorum primum est
excitatio ad instructionem. secundum
excitatio in interrogacione. tertium be-
nignum magistri illuminatione. dicit ergo
(Ego abum habeo) ex prior ordina-
tione et obediencia. **(māducare)** hoc est
michi incorporare. **(que vos nesci-
tis)** quia credentes michi et ad fi-
dem patos sicut samaritani iam
pati sunt habeo michi incorporare

92

Thob. xij. Ego cibo invisibili et potu qui ab omnibus videri non potest. **Eccl. xv.** Cibavit illum pane vite et intellectu et aqua sapientie salutis potavit illum. (dicebat autem discipuli ad invicem) excitati enim ad illuminationes novas de esca spirituali percipietis et non intelligentes escam. sicut nec mulier intellexit spiritualem aquam: quesiuerunt ad invicem reverentiam exhibentes domino: et ideo ab ipso non querentes. sed coram ipso vult ipse audies propria benignitate preberet illuminationes et hoc. (Nunquid aliquid attulit ei manducare?) sicut **Mat. xvi.** Cum dicebat quod cauerent a fermento phariseorum putabant quod de panibus non secum portatis loqueretur quia adhuc sine intellectu spirituali fuerunt et animales prime. **Cor. ij.** Animalis homo non percipit ea que sunt spiritus dei. stulticia enim est illi. quia spiritualiter examinatur. **vn Math. xvi.** Quare non intelligitis quia non de pane dico vobis. verum est quod samaritane conversione attulerat ei manducare. quia illam de fide auerant et illam sibi iam incorpauerat. quia cum tria sint in comestione: desiderium. effectio. et incorporatio. duo scilicet primum et tertium habet christus ad nos desiderando et incorporando. unum autem medium scilicet habemus nos in incorporatio ad ipsum quia nos ipse reficit et non nos reficimus ipsum. unde dictum est Augustino voce celesti. Cresce et manducabis me. nec tu

mutabis me in te sicut cibum carnis tue. sed tu mutaberis in me. **Sap. xvi.** Omnia transfigurata nutriti gratie tue deseruierunt ad voluntatem eorum qui a te desiderati sunt ut sciret filii tui quos dilexisti domine quia non natiuitatis fructus pascunt homines. sed homo tuus qui pascat omnia. (dicit eis ihesus) Ecce collata de eodem quo dubitauerunt illuminatio. Dicit autem duo. Primo enim tangit de cibo spirituali illuminationem. Secundo autem tangit illuminationis explanationem. Dicit ergo (meus cibus est) per desiderium spiritualis farris et spiritualem incorporacionem. (ut faciam voluntatem eius) patris (qui misit me) in conversionem et ad patrem reductionem. **Thes. ij. hinc** est voluntas dei sanctificatio via. **Apo. ij.** Dabo illi manna absconditum quod est in paradiso dei mei. hoc ei est dulce manna angelorum esca quod est conversio peccatorum. quia sic dicitur **Luc. xv.** Gaudium est angelis dei super uno peccatore penitentiam agente. **Sap. xvi.** Angelorum esca nutriti populum tuum habentem in se omne delectamentum et bonum saporis suavitatis. Vapor enim suavis simus est sapor de conversione infidelium et peccatorum et hoc significatum est **Gen. xxvij.** affer michi duos bestios optimos ut faciam inde escas quibus libenter vescitur pater tuus. **Hedi** enim duo sunt duo genera

peccatorum quorum unum est confusio infidelium et
aliud contritio peccatorum. Fideliumque
habetur per confessionem excoriatur per
ignem contritionis coquuntur et per
aromata virtutum condiuntur et sic
in cibum spiritualem magno patri
de celis exhibent. Hec est enim volun-
tas dei per quam filium suum misit in
mundum (ut perficerem opus eius)
scilicet quod ipse fieri per me disposuit.
Io. vi. Opus eius est ut credatis
in eum quem misit ille. Hec enim est vita
reconciliationis super omnia opera eius.
ps. Misericordia enim eius super omnia
opera eius et hoc opus dei perficere
fuit fames christi et manducatio. **ps.** La-
bores manuum tuarum quia manducabuntur.
ps. Nos enim labores manuum cri-
stus manducauit. **Rōne vos dicitis** hic tangit istius spiritualis man-
ducationis explanationem. Dicit autem
quatuor. In quorum primo sumit
signum a cibi istius maturitate
In secundo dat signum a laboratione
in cibo remuneratione. In tercio a fru-
ctu utilitate. In quarto confirmat ista
a communi puerbiali sermone. dicit ergo
in primo duo. In quorum primo mes-
sis exterioris ponit signum maturi-
tatis. In secundo ostendit quod hoc tempus
peruenit messis spiritualis dicit ergo
Rōne vos quod per rusticana agricolam
de exteriori messe loqui-
mini (dicitur) quod adhuc quatuor me-
ses sunt (tempus) (et messis) mature ec-
ce (vit) antequam mature sit ad mete-
dum et hoc fuit ante marcum vel apri-

sem quia in iunio vel iulio metatur in
terra permissionis que est medii cli-
matis et hoc ideo fuit quia vicinum
tempus hyemis antequam hoc fieri impe-
dit maturitate. Isti autem quatuor
mensures sunt quatuor lune renouaci-
ones que sunt. lex naturalis. lex scri-
pta. prophetia et illuminatio sancta per io-
hannem. Hec enim quatuor lumina du-
cunt ad messem gratie. De prima
illuminacione in psalmo. Signatus
est super nos lumen vultus tui domine.
De secunda **Pro. vi.** mandatum lu-
cerna est et lex lux et via vite incre-
pationis discipline. De tertia. **ps.** i-
bemus sermone prophetia firmio-
re cui benefactis attendentes tanquam
lucerna lucenti in caligioso loco
donec dies illucescat. De quarta
Luce. p. Illuminare hijs qui in tenebris
et in umbra mortis sunt. Istis enim accessio
mensuris lucis lumen domini qualiter in mu-
do usque ad christum. Sub christo autem qui
tunc incepit mensurae maturitatis ad
metendum. unde dicit (Ecce dico vobis)
evidenti signo samaritana de-
monstrata (leuate oculos vestros)
spirituales et considerate qualiter se
ad maturitatem gentiles exhibent
et nolite esse prigni sed facite ut
formica. **Pro. vi.** que parat esta-
te cibum sibi et congregat in messe
quod comedat **Lu. xxi.** Respicite et
leuate capita vestra quia iam ap-
propinquat redemptio vestra quia a
fuitute seruilis legis liberamini et
alios liberabitis **Can. ij.** iam hyems

transit imber abiit et recessit flores apparuerunt vinee florentes odorem dederunt (Et videte regiones) dispositas ad fructum fidei (qz ia albe sunt) candore veritatis et deuocōis vestite **Eccōs. ix.** Omni tēpore sint vestimenta tua candida **Candore** em̄ recōciliacōis vestitūtur quādo iā per calorē caritatis decocto humore pietatis in semine verbi **Semē** aridū ab hūore cōcupiscēcie seipm̄ exhibet maturnū (ad metendū) in horreū ecclie **Apoc. xiiij.** Mitte falces tuas et metite qz iā matuatur messis terre. et hoc est sic̄ ibidem dicitur **Jam** venit horv̄t metatur **Et math. ix.** **Luc. x.** messis quidā multa: opa r̄ij vero pauci. et ideo pat̄ celestis dicit de filij laboribz in terra **Gen. xxvij.** **Ecce** odor filij mei sic̄ odor agri pleni quē benedixit dominus? (Et qui metit) **Hic** dat signuz laborancū remuneracōne. dicit ergo et qui metit ad horreū ecclie cōgregando (mercedez accipit). **p. Cor. iij.** **Vnusquisqz** pp̄am mercedē accipiet s̄m suū laborez **Math. xx.** **Voca** operarios et redde illis mercedē suā **Ps.** **Veniētes** at̄ veniēt cū exultacōe portantes manipulos suos. sic ergo mellores sunt apostoli **Reges** at̄ in eccliaz cōgregāda fideles **Donera** at̄ cōgregacōnes eccliaz **Prou. iij.** implebuntur horrea tua saturitate. **Sed** contra hoc esse videt̄ qd̄ di

atur **Math. xiiij.** mellores sūt angeli. s̄ ad hoc dīcēdum qd̄ est messis ecclie et fidelū et in hac messores sunt apli q̄ precidunt falce verbi fideles de agro mūdane cōuersacōnis et cōgregant in horreū ecclie et est messis mundi et sic mellores sunt āgeli qui precidūt fideles et ponunt in horreū celi. **Math. xiiij.** **Triticū** cōgregate in horreū meum. sic ergo q̄ metit mercedē accipit **Ysa. ix.** **Letabunt** corāte sic̄ q̄ letantur in messe. sicut exultāt victores capta preda qn̄ diuidūt spolia (Et congregat fructū) **Tangit** h̄ fructus vtilitatē. h̄ autē vtilitas est in duobz. in fructu dulcedie et in fructus eternitate **Primū** tangit in hoc qd̄ dicit: qui cōgregat fructū: q̄ dicitur a fruo: frueris. qz dulcedine pp̄ria reficiat vñ **Gall. v.** **Fructus** autem spūs est caritas gaudiū pax et c. et ibi dicit glō. ambro. has virtutes vocat frūs. qz sincera et s̄cta dulcedie suos delectāt possessōes **Jac. v.** **Ecce** agricola expectat p̄ciōsū fructū terre patienter feres donec accipiet t̄pancū et serotinū **Eternitatem** autem tangit cum dicit **Congregate** fructum (in vitam eternā) **Omnis** em̄ q̄ in agro dñi laborat cōgregat et qui cont̄ dominuz est dispergit **Luc. xi.** q̄ nō colligit meū dispergit et qui non est mecum cont̄ me est **Vñ** ei q̄ putabat se multa cōgregasse

quod cum domino non congregauit dicitur.
Lu. xij. que congregasti cui? erunt
congregat autem in vitam eternam **Jo-**
han. xv. posui uos ut eatis et fru-
ctum afferatis et fructus uos maneat.
quod enim in gratia congregat ille in
vitam eternam congregat. quod nunquam exi-
det fructus? ille quod prius nos aliquando ex-
cidit? ab ipso patre. **Pet. p.** In here-
ditate incorruptibile et immarces-
cibile et incontaminata conseruata in
celis in uobis quod in uirtute dei cu-
stodimus (ut et quod seminat filius gau-
deat) hic determinat commune pu-
bicum duo ei dicit. causa enim uerita-
tis publici permittat dices dominus: ut et
quod seminat: hoc est in agrum cordis
primi semine uerbi mittat sic legisla-
tor moyses et propheta **Math. xij.**
Exijt quod seminat seminare semine suum
hoc ei primo fecit in patriarchis et le-
gislatoribus et prophetis Illi enim mitten-
tes ibant et flebant mittentes semina
sua. flentes quod de redemptore absen-
te. mittentes quod de redemptore ab-
sente. mittentes tamen sciam fidei de-
uoturo domino **Ecc. xi.** mane semi-
na semine tuum et uespere non cesset ma-
nere tua. quod nescis quid magis ori-
atur utrum hoc aut illud et si utrum-
que melius est. mane quidem in patriar-
chis. uespere autem in predicacione
iohannis quod facta est in fine mundi. utrum-
que autem in fidelibus? est exortum utrum-
que perijt in infidelibus? Sic ergo
seminantes gaudet patriarche prophete
et iohannes simul gaudeat in mes-

se (et qui metit) apostolus qui fideles
in ecclesia colligit **Gal. vi.** quod semi-
nauit homo hoc et metet. **ij. Cor.**
ix. qui propter seminat propter et metet quod
sannat in benedictionibus? de benedi-
ctionibus? et metet vitam eternam. semi-
nat ei per prophetam et patriarcham et me-
tet in filio apostolo et ideo simul gaudet
in eadem fidelium congregacione. patriar-
che. prophete. apostoli. unum enim gaudium
fuit illorum trium. unum unum prophetarum di-
cit **Ysa. lx.** gaudes gaudebo in domino
et exultauit anima mea in deo saluta-
ri meo **Jo. iij.** In hoc gaudium me-
um impletum est. de exercitiis autem quod ad
fidei patrum non ualuerunt in fruges
iusticie. dicit **Aggei p.** Deminastis
multum et intulistis paruam quod congre-
gauit merces misit eas in saccum
putrum. Si autem obiciat quod et
apostoli seminauerunt. dicendum
quod semine dicitur proprie et coniter. prope dicitur
quod primum in agrum nudum iacet et sic
soli patriarche et prophete seminaue-
runt. aliquando dicitur semen quod superia
atur ut aliud quod prius seminatum
est exaltetur et inspissetur et adiu-
uetur et quod perierat suppleatur et
hoc modo predicacio apostolorum
dicitur semen **Math. xij.** Semine
uerbum dei. ager autem hic mundus
est. hac distinctio perhibent opera
rusticorum qui quando uident non conua-
lescere semina ante hyemem iacta
uersus estatem super seminat ut
spissetur antiqum et adiuuentur.
Actu. xvij. quid uult seminator

verborum hic facere (In hoc enim ver-
bū est antique dictū puerbi-
um) qz alius) in psona et statu.
 qz patriarcha (est) et ppheta et
 iohannes (q̄ seinat) Ih̄e. iij. in
 nouate vob nouale et nolite sere-
 re super spinas Ih̄e. xxxi. Semi-
 nabo domum iuda et domū isrl̄ se-
 mine hominum et semine iumentorum (et
 alius) psona et statu (ē q̄ metit)
 sic ap̄tus Ille enim metit sic dix-
 im? Cant. v. messui mirrā meaz
 cum arōte meo In noua em̄ eccl̄a
 merebant fideles in mortificacō-
 ne carnis et odramento virtutis
 (ego misit vos metere) Explana-
cio est et adaptacio p̄b̄ij. dicit
 ego Ego q̄ dñs sum aree misit vos
Jo. xv. posui vos vt eatis et fru-
 ctū afferatis et fructus vester mane-
 at (metere quod vos) in psonis
 et statu ap̄lico (non seminastis)
Prou. xiiij. multi tibi in noualibus
 p̄m et alijs cōgregantur sine iu-
 dicio Priarche em̄ noualia fece-
 runt. legislatoz seminavit. pphete
 rigauerūt. ap̄li messuerūt et h̄
 sc̄m est sine iudicio v̄i intellc̄us
 qz tota synagoga hoc nō intelle-
 xit Job. xxxi. Verā et alius come-
 dat et p̄genes mea eradicet hoc
 p̄ statu synagoge dñm ē. Eccl̄.
xx. Qui operat̄ terrā suaz exalta-
 bit aceruum frugum et q̄ opat̄ iu-
 sticiā ip̄e exaltabitur (alij) patri-
 arche et pphete (laborauerūt) cor-
 da vertēdo semen primum vbi semi-

nando sicut et ip̄a samaritana pa-
 trū facta et instituta p se induxit
 et pphete reuelacionem q̄siuit. Ih̄.
Ubi. ij. laborantē agricolaz oportet
 primo de fructibus p̄cipere (et
 vos i labores eorū introistis) qz
 verb̄ ip̄oz p̄ testimonio vt tūm̄ini
 ad veritatis cōfirmacōnez Prou.
xiiij. vbi nō sunt boues. presepe
 vacuum est. vbi autem plurime
 sūt segetes ma. ē for. bo. Job p̄.
Boues arabant et azine pascebā-
tur iuxta eos. sic enim priarchis
 arantib? moysē semināte. pphete
 tis irrigatib? deo dante icromē
 tū et maturitatē et ap̄lis metētib?
 i horrea eccl̄az. sic fit h̄ qd̄ dicit̄
 tur Ysa. iij. erit ḡmē dñi in ma-
 gnificēcia et gloria et fructus terre
 sblimis et exaltacio h̄ijs q̄ saluati
 fuerint ex isrl̄ Et illud ysa. xxvij.
Qui ingredūtur in impetu de ia-
cob florebit et germinabit isrl̄ et
implebit faciem orb̄ semine Tā-
 em̄ priarche q̄ legislatoz et pphete
 et ap̄li ip̄etu sp̄ūssandi egressi
 sūt ex iacob et ex ill̄ et i ill̄ floruit
 p̄missiomb? et ḡminavit sac̄mē-
 tis isrl̄ et tota orb̄ facies in gētibus
 semine dei verbi est impleta (Ex-
ciuitate autē illa) post instructio-
 nem ap̄louū dicit de gracia figi-
 ficata in aquis et cibo sp̄uali tan-
 git huius manifestacōis ad gē-
 tes p̄pagacōnem i p̄micijs sama-
 ritanoz Dicunt autem h̄ tria sc̄z
 manifestacio que facta ē p v̄bū

mulieris et feruor ad xpm deuoti
omnis et efficacia xpi sermōis ppo
ore pdicantis In pmo loz dicitur
duo qz pmi est credendum
multitudo se. udu autē cā tā cre
dēte mulieris testificatō dicit ergo
ex ciuitate aut illa sychar vel sy
cidem nomie que iam incepit per
fide eē ciuitas hoc est ciuium vni
tas (multi crediderūt in eū) fidei
deuocōe. ps. Gloriosa dicta sunt
de te ciuitas dei (samaritanoz) q
gentes erāt et p mīe fuerūt ecclē
de gentib? Vsa. lxiiij. quesierunt
me qui ante nō interrogabant. i
uenerūt me qui nō quesierūt Ro
manos. xi. qd querebat isrl nō ē
cōsecutus electō at cōsecuta ē (p
ter verbum mulieris) haurietis
aquā (testimoniū phibēas) qd
quidē verbū necārium fuit ppter
infidelitatē samaritanorū quib?
ignotus fuit dñs et mulier nota.
Ita em fit in omi noticiā p igno
tū nō fit notuz nisi p aliquid qd
notū est et tangit verbū quo mu
lier xpm messyam eē puaasit di
cens (qz dixit michi omia qcuqz
fecit) Mat. viij. nō inueni tāta fi
dez in isrl. Mat. xv. mulier mag
est fides tua. Lu. viij. fides tua te
saluā fecit vade in pace (Cū veis
sent) tangit deuocōe vocatoz per
mulierē qz ex deuocōe fidei vene
runt et ex caritate dñm manere ro
gauerunt. dicit ergo: Cum venis
sent (ergo ad eū samaritani) vo

ca et p sermōez mulieris Dañ. iij.
Timeu? te et querim? facē tuaz
ne confundas nos. ps. Vmū qui
te expectāt nō cōfundentur (roga
uerūt eum vt ibi manēt) scūeēt
em q ad introituz suum ad eos
bñdicitur? esset eis Gen. xxiiij. m
grede bñdicte domini cur fois
stas Gen. xxx. Expimēto didici
q ad itroitu tuuz bñdixit michi
dñs Lu. xxiiij. coegerūt illū dice
tes mane nobiscū dñe (et māsit
ibi) qz semp satisfact deuotis in
oracōe (duos dies) q duas sigfi
cant veritatis illuminacōes: cogni
cōez sui i legis lra quā mulier ac
cēpit ab eo et cogmōez sui in ver
tatis pñcia ad quā mulierē p le
gē iduxit tūc ei satis māserat Cā
ti. 3. inuei quē diligit aīa mea te
nui illū nec dimittā donec itrodu
cā i domū nrū mee. inueit ei xps
i pñcia veritatis. tenetur nexb?
amois. induat i domū nrū: quā
veritas aptat testimonijs legis
Jo. xiiij. ad eū ve. et mā. apd eū
faciem? (Et multo plures) ecce fru
dificacō sermōis pprii Et dicit
tra scz āplioz fruct? pprii sermo
nis. cōpacō sermōis xpi ad dcta
mulieris et cōfessio plenaveritatis
dicit ergo: et multo plures (credide
rūt) p p mulierē (ppter sermonez
eius) ppriū. qz sic dicit Mat. viij.
loqbat qñ pātē hñs. ps. Audi
ent vba mea qui potuerunt. ver
bum enim exiens ab ore verbi

92

in creati. cū virtute sonat **Ps.** da
bit vocā suę vocem virtutis **Can.**
ij. sonet vox tua in aubus meis.
vox em̄ tua dulcis et facies tua de
cora **Ps.** diffusa est grātia ī labi
is tuis (et mulier dicebāt) ecce s̄
mom̄is auditi a xp̄o ad s̄monem
mulieis cōpācio (qz iam nō pp̄t
tuaz loquelam) q̄ cōpācōne ei?
q̄ vidim? nichil est. **ij. Re. x.**
Ip̄avem et vidiq̄ dimidia pars
michi nunciata nō fuerat. **Ro** ei
iam pp̄ter hūanam rōem (credi
m?) q̄uis p̄ illā īducti sum? sed
īp̄i veritati pp̄ter se et sup̄ om̄ia as
sentim? **Iobvltio.** auditu auris
audivi te. nunc autē oculus me?
videt te. **Idarco** ipse me xp̄l̄edo
et ago penitēciā in favilla et cinere
Pap. xvij. **Oipotēs** s̄mo tuus
dñe de celo a rēgalib? sedibus ve
nit (**Ip̄i em̄** audivim?) ecce cōfē
sio p̄me veritatis **Ip̄i em̄** exteri?
et interius audivim? sapiēcie ver
ba (et scim?) intellectu veritatis
(qz h̄ ē) qui carne venit ad nos
(vere saluator mūdi) vere dicūt ī
cōpācōne ad eos q̄ figura fuerūt
vt moyses et ioh̄ue et alij iudices
et reges. saluator autē ab actu sal
uacōnis. mūdi autē dicūt vt fig
nificetur salus in gentib? et non
tū ī iudea **Gen. xli** vocavit nomē
ei? saluatorem mūdi **Luc. p̄. Vo**
cab nomen ei? ioh̄esus. ipse enim
saluum faciet pplm suum a p̄ctis
eor̄ **Act. xlii.** Fuit magn? s̄m no

mē suū maxim? ī salutē gētis.
Post duos autē dies. **Hic**
īcipit ps q̄ est de maifesta
cōne verbi incarnati per virtutez
que restaurat creaturā a se factā
non in parte s̄ in toto **Diuiditur**
autē in tres partes **In** q̄rū p̄ria
dicūt occasionem ad hoc miracu
lū veniēdi **In** secūda tāgit histoi
am miraculi **In** terciā dicūt mira
culi fructū. secūda īcipit ibi et eāt
q̄dam regul? terciā ibi cōgnouit
ergo p̄r. **In** p̄ria dicūt q̄tuor scz
qualiter et q̄n exiuit a samaria in
galileam. q̄litez a galileis accep
tus est que causa accepōnis et q̄
liter peruenit in chanan vbi mu
tauit aquā in vinū **In** p̄ria h̄az
dicūt q̄tuor. q̄n scz exiuit. a q̄bus
exiuit. q̄ declinauit. et q̄d testat?
est cū exiuit **Dicūt** ergo **Post** autē
duos dies quibus apud samari
tanos pmāhit. **Qze. vi.** **Viuifica**
bis nos post duos dies et in die
terciā suscitabit nos (exiit inde)
a samaritanis. nō emz diu apud
eos māhit ne scandalū faceret iu
deis et per hoc occasiōem haberēt
verbū dei nō recipiēdi p̄. **Cor. x.**
Vine offēsiōe estote iudeis et gē
tib? et c. **Math. x.** **In** viā genū
ne abieritis et in citates samarita
norū ne intraueritis sed ite p̄ci?
ad oues que pierūt domi? israhel
alia autē de causa exiuit vt alijs
p̄dicaret. **Luc. iij.** **Quia** et alijs
ciuitatib? oportet me predicare

euāgelium regni ad hēi missus fū
(et abiit in galileā) ecce quo de
uenit **M**ath. iij. **V**enit in galile
am predi. as euāgelium regni dei.
hoc etiā dixit **Ysa. ix.** **P**rimo tē
pōe alleuiata ē terra zabalō et ter
ra neptalym et nouissimo graua
ta est via maris trās iordanē ga
lilee gētiū. **J**uxta ergo pphētiā i
galilea pmo anno maxie pdica
uit. **A**lia autē fuit causa quā dicit
Beda qz deteriores erāt et vix cō
uertibiles et ideo sepius eum ad
eos redire oportebat. **Thi. iij.**
Insta oportune iportune et hoc ē
qd sequitur (Ipsē em̄ illos) qz cau
sā reddit qz itez secūdo aduentu
venit in galileā **B**eda qz in pmo
aduētū in galilea honore nō ha
buit ideo secūdo reuertit vt saltē
in ipsū credāt p signa et hoc est
qd dicit: Ipsē ei testionū: ac fi
dicat qz sine honore pmo dimissus
fuit ideo fuit. qz in patria sua p
phā nō habz honore et hoc ē qd
dicit Ipsē em̄ dñs pphetaz (testi
monū p̄hibuit) de hoc qd i seip
so opatus est (qz pphā in p̄ria
sua) b̄ autē causa est. qz aliqui
notus fuit in puerilib̄ int̄ suos
et suā cognouerūt originē et ideo
magna que vidēt in cōsideratio
ne eoz nō habēt laudē et hoc est
(honore) pphālem (nō hēt) **Lu.**
ij. **A**mē dico vobis nemo pphē
ta acceptus ē in p̄ria sua **Jo. vij.**
neqz em̄ frēs ei? crediderūt in euz.

p̄s. **L**ongz fecisti notos meos a
me et c. **D**ed tamē cōtra hoc eē vi
detur qd dicitur **Deut. xvij.** pro
phetā de fratrib̄ v̄ris suscitabit
vobis dominus. de fratrib̄ autē
suscitatus in p̄ria est suscitatus.
Ded ad hoc dicendū qz semp p
phēta vilipendit a suis notis eo
qz p̄cipia cuiuslibz sunt infirma
et hūana et vbi hoc nota sunt ipe
dunt magni existiacōez de eo q
i infirmis et p̄uis est notus. huius
signū est qz **cu** **Lu. xvij.** curasset
dñs deē leprosos nouē qui de gē
te sua fuerunt cū contempserunt et
vnus qui erat samaritanus gratias
egit vnde dicit **Rōnē** deē mūda
ti et nouē vbi sunt et c. sic ergo ve
rum est p̄biū (Cū ergo venisset
in galileā) **T**angit hic qualiter
est a galileis receptus: cū ergo:
iam famosus a signis inter alie
nos: venisset in galileā: secūdo ad
uentu suo (exceperūt eū galilei)
cu aliquo honore putantes qz si
gna maiora ap̄d eos facere debe
ret qz apud alios **Lu. iij.** quāta
audiuim? facta in capharnaum
fac et hic in p̄ria tua et hoc est qd
sequitur (cū om̄ia vidissent) signa
(que fecerat iherosolimis) corāz
tota multitudine ascendente ad
diem festum (in die festo) **I**n fe
stiuis em̄ dieb̄ et locis maxime
se manifestauit vt plurib̄ pro
disset **J**ohannis. xij. **T**urba mil
ta que conuerat ad diem festum

clamabat dño bñdicit? qui venit
 in noie dñi sic dicitur p. **Re. iij.**
Cū uenisset archa dñi in castro
 afeatus est omis israhel clamore
 grādi et psonuit terra **(Et ipi em̄**
uenerāt ad diez festū) et ideo ou
 lis suis uiderūt signa et honore q̄
 exhibit? fuit dño **Joh. ij.** In pa
 scha in die festo multi crediderūt
 in eū uidentes signa q̄ faciebat **(ue**
nit ergo iterū) ecce loci descriptio.
Iterū autē uenit **(in chana gali**
lee) ut ex pcedenti signo ad fidez
 et deuocōem excitaretur ps. **Me**
mor ero ab inicio mirabiliū tuo
 rū et in opibus manū tuarū. **et.**
Et hoc ē **(ubifecit aquā uinū)** in
 nupcijs sicut ante dictū est **(Et**
erat qdam regulus) **Uic** tangit
 hystoria miraculi. **Diuidit** autē
 hoc ps in q̄tuor ptes **In** q̄rum p̄
 ma tangūtur ea q̄ faciūt ad miā
 culi faciēdi inductōem **Secōdo** tā
 gūtur ea que faciūt ad inducēā
 um ydonatē **Tercio** ea que faci
 unt ad miraculi pfectōem **Quarto**
 et ultimo que faciūt ad miraculi
 utilitatē. **inducēā** autē ad mira
 culū sūt tria. infirmitas p̄sentis
 miserie. dignitas intercedentis
 p̄sone et piculū iam instās de uici
 na morte. **dicit** ergo **Et** erat qdā
 sp̄ialis dignitatis regulus. **Regulus**
 autē ppter q̄tuor dicebat quoz
 primū est ptātis diminucō. qz
 sub alio ignabat. scdm regni p
 uitas et artitudo. qz nō nisi i vna

villa p̄erat. tercio regim̄is in di
 screcio qz sciēciam regēdi nō ba
 bebat. quartū autē ad continen
 dū regimen inualitudo qz vires
 nō habebat. de p̄mo dicitur **Ma**
th. viij. **Ego** hō sum sub ptate cō
 stitutus habēs sub me milites **Eco**
tra dicit de regno excellēcie **Apo**
ca. xix. **Habz** in uestimēto et in fe
 more suo scriptū rex regum dñs
 dñi ancū. de scōdo **Abd. p̄mo.** **Ec**
ce puulū in gentib? dedi te et con
 temptibilis tu es ualde. de tercio
Eccā. x. **Ve** tre cui? rex puer est
 et cui? principes mane comedūt
 ad ebrietatē sectā daz. de quarto
Eccā. vij. **Noli** querere fieri iudex
 nisi ualeas ut tute irrūpere iniquita
 tē ne forte extimes faciē potentis
 et ponas scādalu in agilitate tua
Iste est myp̄hiboseth. **ij. Re. ix.**
Debilis pedib? uir cōfusiōis q̄
 vlt̄ vires p̄sumit. talis est omis
 rex carnalis. **Uic** em̄ regnuz ha
 bet sub cōcupiscēcie imperio puū
 regnū i carnis dominio. puo sen
 su in sensualitatis delectacōe que
 nō p̄cipit q̄ dei sūt. pue ututis i
 carnis infirmitate. h̄ regulus eāt
(cui? filius ifirmabat) febris in
 firmitate q̄ est calor innaturalis
 ps. **Miserere** michi dñe qm̄ ifir
 mus sum sana me dñe qui cōtur
 bata sūt ossa mea **Infirmitas** au
 tē filij quē amabat pater mētis
 figficat infirmitatē. **ij. Re. xvij.**
Erat languor fortissim? ita ut nō

remanerz in eo alitus est? em cō
cupie ferues i spū febris est qua
laborat filius (capharnaū). ecce
locus que villa pinguedinis in
terptatur a sua pinguedie occa
sionem dat infirmitati anie **D**e
tero. xxxij. **I**ncessatus est dilect?
a recalcitra ut incassat? impin
guat? dilatatus derelict deū fco
re suū ac. **D**ic ergo ad miraculū
facendū iurat ifirmitatis pntis
miserencitas (hic cū audisset)
hic tangitur dignitas intercedētis
pstone hic scz regul? qui dignior
ceteris habebat: cum audisset:
forte p turbaz vndiqz cōcurrētē
ad dñz (qz ihs adueniret) ad p
tes sibi vicias (a iudea) rediens
post pascha (in galileā) qz cha
na ad quā redijt ihs ciuitas fuit
galilee a hic auditus signū erat
debilis fidei qz eius po tēciaz non
credidit. eā a longinquo posse
saluare cū tamē vbiqz sit de? per
deitatem q̄tūmāiqz distet p̄cia
corpali a hic videt affectata mar
tha circa dñm **J**oh. xi. **D**omine
si fuisses hic frater me? non fuif
set mortu? putabat em hec dñz
habere virtutem corpale que cū
ppinqua est agit. remota autem
nō agit: cū tamē de dño scriptum
sit p̄pe ē dñs omib? inuocantib?
eum in veritate a hoc est qd̄ dicit
qz (abijt ad euz) apud quē puta
bat p̄cia corpali pficere nō at
tendens qd̄ dñs. ante dixerat sa

maritane qz venit hora qm̄ neqz i
monte hoc neqz iherosolimis ad
orabitis p̄rem. s̄ in veritate a tali
errore omnes illi detinentur qui
putant deum esse corpus vel vir
tutem in corpore. quia hic est er
ror pessimus (a rogabat eum) tā
q̄ aliquē deo dilectū sanctūz (vt
descenderet) in capharnaum qz
appropinquādo ifirmitate putabat
eum plus posse **D**e. iij. **N**ec est
alia nacio tam grandis que ha
beat deos appropinquantes sibi
sicut dñs de? noster adest omib?
obsecraōnibus nostris (a sana
ret) intercedēdo apud deū. qz nō
putabat eum deū a vbiqz eē (fili
um eū) quē diligebat. **R**e. p.
fic mater vniū amat filiū ita te
diligebā. sic sc̄it de vtute dīna
naamā syr? iij. **R**e. v. qm̄ dixit.
putabam qz egredētur ad me a
stās inuocarz nomē dī sui a ma
nu sua tangeret locum lepre a cu
raret me (incipiebat enim moi)
Dic tangitur piculum de iam in
stanti morte. inceptio enim mor
tis est in tactu pulsus a agone a
gustie cordis ex quibus mors vi
cīna probatur fm̄ causas inferi
ores **I**sa. xxxvij. **D**ispone domui
tue qz morieris tu a nō viues tñ
qz nulla egritudo deo ē incurabi
lis ideo petit a dño opē. p. **R**e. ij.
dñs mortificat a viuificat ac. he
bre. xi. a a mortuis potens est de
us suscitae (dixit ego ihs ad eū)

Hic tanguntur ea que ostēdūt in
 p̄donatē reguli pro q̄ fiat mira
 culū. **E**t tanguntur duo sc̄z icrepa
 tio modicitatis fidei et instācia pe
 tētis vt fiat. de p̄mo dic̄ (nisi sig
 na) cōia (et prodigia) id est ma
 iora signa que sūt sine exēplo. eo
 q̄ similia eis nō sūt audita et iō
 paul a digito sūt. hoc est a simi
 liū demonstratiōe prodigia dicū
 tur (videntis) frequēter nō semel
 qz iam in chana ista videāt et in
 pascha multa vidit iherosolimis
 facta (non creditis) **E**xo. iij. **S**i
 nō crederint verbo signi p̄oris
 credēt verbo signi sequētis. **Deb.**
ij. **C**ontestāte deo signis et portē
 tis et varijs virtutib⁹ et spūsan
 di distribuciōib⁹ sc̄dm suam vo
 luntatē. **Ecc̄. xxxvi.** **I**nnoua sig
 nūta mirabilia. **Q**uerit aut̄ hic
 gregori⁹ quare iste increpat⁹ qui
 salutē a cristo filio petijt qz salu
 tē ab eo nō quēret quē non crede
 ret esse saluatōrē cū **Matth. viij.**
Laudet centurio q̄ salutem petijt
 puero a dño dicēte **Amē** dico vo
 bis nō inueni tantā fidem in isra
 hel. **A**d hoc autē dicit gregori⁹ qz
 si notātur verba istius quib⁹ sa
 lutē petijt: statim p̄peditur qz in
 fide dubitauit. dixit em̄ qz descen
 deret putās qz nō nisi p̄sens cura
 cionē exhibere posset et si bene cre
 deret p̄fecto sciret qz non esset lo
 cus vbi nō esset de⁹. **I**ste autē cen
 turio de quo loq̄tur **Matth.⁹** p̄fe

ctus in fide fuit et deuocōe q̄ dño
 dixit domine nō sum dign⁹ vt in
 tres sub tectū meū rē. et ideo iste
 increpat⁹ et ille laudatur. **S**ed
 adhuc querit quare increpat⁹
 qz p̄ signa debebat induci ad fi
 dē sicut dicitur **Ioh. xv.** **N**isi sig
 na inter eos fecissem q̄ nemo ali
 us fecit: peccatū nō haberēt. nūc
 autē excusatiōem nō habēt de pec
 cato suo. **S**ed ad hoc iterū respō
 detur sc̄z qz iste viderat signū de
 propinq̄ factū in chana galilee
 et etiā qz oportuit euz de necessita
 te legis esse i iherusalē in pascha
 vbi etiā multa signa videāt et p̄
 ōnia ista adhuc i fide dubitauit
 et ideo increpaciōe dignus erat.
Ad hoc autē opponit qz iste me
 lius videt credidisse q̄ centurio qz
 p̄ est posse per seipm̄ q̄ per aliū
Iste autē volebat qz faceret cura
 cionem per seipm̄. aliū autem qz
 p̄ aliū et qz multi possunt per aliū
 qd̄ per seipos nō possunt. **I**deo vi
 detur iste maiorē potēciam crede
 re de dño q̄ centurio. **A**d hoc om
 nis virtus agēs aliquid forciō
 est et forciō agit in cōiunctū q̄ in
 remotū sicut dicunt phi. rāona
 biliter ergo petiuit vt ad filiū de
 scēderet vt virtus curatiua in fili
 um cōiunctū in filio forciōr esset.
Ad hoc autē dicendū qz in verita
 te iste in fide dubitauit et centurio
 in fide p̄fect⁹ fuit. **A**d primū au
 tē obiectū dicendū qz nulla v̄tus

est adeo fortis sicut illa que pot
vbiq; et illa vbiq; p seipsa opea
tur et si potest p alium hoc est in
digencie quia indigz alio medi
co sicut instrumēto vel ministro
qui baiulus sit virtutis sed tale
virtutem in xpo iste nō credidit
qui p̄senciam corpalem petiuit:
vt mediante illa p̄sencia v̄tus
sua possit curare **C**enturio autez
per hoc q̄ dixit ego sum homo
sub potestate constitutus non in
tellexit cristum indigere baiulo
virtutis sed potius q̄ in om̄ibus
creaturis esset ad xpm dominuz
ratio obediencialis vt fieret i eis
hoc quod voluit sicut i subditis
centurionis erat ratio obedienci
alis ad faciendū quod vellet cen
turio **Psal.** Ecce sicut oculi seruo
ruz in manibus dominoz suoz
et hec fuit p̄fecta fides deitatis cri
sti quam regul? non habuit **A**d
aliud dicendū q̄ dictum p̄pho
sophi intelligit de virtutibus li
mitatis virtus autem dei est illi
mitata et infinita et ideo illa attingit
vbiq; **Sap.** viij. Attingit a
fine vsq; ad finem fortiter et di
spōnit om̄ia suauiter. **I**te ergo ē
causa increpacōis **Marci.** ix. Si
potes credere om̄ia sūt possibilis
(dicit ad eum regul?) qui a par
uitate iusticie regul? dicit quia
pua iusticia regebat seipsū **Ysaie.** xxvi.
Iusticiam non fecim? in
terra iō non ceciderunt habitato

res tre (domine descende) adhuc
permanet in fidei modicitate. qz
cupit illum descendere qui vbiq;
habet potestatem alias autem
scdm̄ spirituale sensum peti tur
vt ex misericordia condescendat
ad humanitatis humilitatez de
alto sedis maiestatis. **ps.** Incli
na celos tuos et descende tange
montes et fumigabunt **Ysaie.** lx
iij. **V**tinam dirumpes celos et
descenderes et allegat vltimam
necessitatem dicens (priusq̄ mo
riatur filius me?) quasi dicerz si
mortu? fuerit postea suscitare nō
erit possibile et hoc est signum mo
dicitatis fidei. deus enim etiam a
mortuis potest suscitare **Rō.** quaz
to. **P**osui te ante deum cui credi
distis qui suscitatur mortuos et vo
cat ea q̄ non sunt tanq̄ ea q̄ sunt
(dicit ei ille) **E**cce tangit miracu
li p̄fecto et dicitur q̄tuor scz v̄bū
viuificans. fides ex deo cone im
petrans et letum nūcūm salutem
nuncians et expimentum p̄bās
dic̄ ergo (vade) quasi dicerz tu
putas q̄ nō possu absēs facē qd̄
facio p̄sens vt ergo credas h̄ ab
sēs volo p̄ficere. vade ergo a me
descēdes et discedēs **Lu.** vii. fides
tua te saluam fecit vade in pace
sicut dixit helizeus ad naaman
vade et lauare te. (filius tuus vi
uit) restitutus ad integrum vite
p̄ncipijs **Joh.** v. **D**icit pat̄ su
scitat mortuos et viuificat etc.

Joh. xi. Qui credit in me etiam si mortuus fuerit uiuet. vos qui ad heretis dominus uiuatis unum. **Sapientia. xvi.** Tu es domine uite et mortis habes potestate. hoc est ergo quod dicitur (credidit homo) iam in fide profectus. quia que primo absentem curare posse non credidit modo uerbum absentis potest esse ad curandum non dubitauit. **Sapientia. xvi.** Non liba neque malagma sanauit eos sed sermo tuus domine qui sanat omnia. **Psalmus.** Misit uerbum suum et sanauit eos de interioribus eorum (sermo in quem dixit ei ihesus) **Luce. p.** Non erit impossibile apud deum omne uerbum. **Gen. xviii.** Numquid deo quicquam erit difficile? **Abac. ij.** Iustus autem meus in fide sua uiuet (et ibat) iam credens quia ubique esset uirtus eius ad curandum. Et est mirum quia centurio qui fide plenam habebat se ad ipsum uenturum exhibebat. **Matth. viii.** Ego ueniam et curabo eum. Isti autem petenti ut descenderet presentiam suam negauit et huius causa est quia illi de uocem et humilitatem exhibitione sue presentie remouerat. Isti autem incredulitate per hoc quod absens curauit enudicando ad fide erexit et sic patet quod bene omnia fecit. **puer. viii.** Iusti sunt omnes serui mei et non est in eis prauum quid atque per uersum. **Deut. xxxij.** Deus fidelis et absque ulla iniquitate iustus et rectus (iam autem eo descendente) Tang

tur hic letum nuncium salutis. dicitur ergo iam autem eo descendente a chana in capharnaum antequam aliquis nunciorum perueniret quod de sermonibus domini prenuiciae posset (occurrerunt ei serui) leto occursum (et annuiciauerunt ei) leta (dicentes quia filius eius uiueret) **Luce. xv.** Epulari et gaudere oportebat quia frater tuus mortuus fuerat et reuixit. **ij.** **Re. vij.** Dies hec dies boni nuncij est si tacuimus usque mane scelestis ar. **ps.** Hec est dies quam fecit dominus exultem et letem in ea. **In** terrogauit ergo horam ab eis hec est probatio et examinatio facti (in qua melius habueit) hoc est in quo fugato morbo et uirtute restituta signa diualescentie in eo apperebant. **Re. xxv.** In die enim bona uenimus ad te (Et dixerunt ei) hec est secunda responsio de hora (quia hora septima) que hora prima est post meridiem: hora quidem in qua omnis eger prius habere incipit huius naturam quia tunc sola fumo celi incipit declinare et cum declinatione solis omnis uirtus egrum incipit cadere et declinare (Reliquit enim febris) ut ostendatur curatio tota esse miraculi et nullo modo esse naturalis. **Job. v.** Ipse uulneat et medetur curat et manus eius sanabit: et hoc est quod ad horam de hora ista est sumendum ideo sequitur miraculi fructus duo autem dicuntur: miraculi fructus et figmi epylogus. De primo

ergo dicit (Cognouit ergo pater)
p eandem mensuram tempore dicit
ihesu et sanitate precepte (quoniam illa)
eadem (hora erat) sanitate filij (in
qua ihesus dixit ei) autor salutis
vade (filius tuus viuit) et sic di-
ctum ihesu causa salutis filij esse
sciuit. quia causa est qua posita
statim sequitur effectus Iherem-
xxxi. Omnes scient me a minore
usque ad maiorem quia propitius
ero iniquitatibus eorum (et cre-
didit ipse) dominus familie (et do-
mus eius tota) et extunc perfectus
fuit in fide iam non regulus. sed
rex in familia sua existens Ysaie
xxxij. Ecce iustitia regnabit rex
Regulus autem iste ut dictum est
parue potestatis et pueri sensus et
parui regni mens siue ratio est. si-
lius autem spiritus in carne. fe-
bris vero ardor fornicis et concupi-
scentie Eccl. xxiij. Anima calida
quasi ignis ardens non extingue-
tur donec aliquid degluciat Lu-
iiii. **P**ocrus symonis hoc est ca-
ro tenebatur magnis febribus
unde Daniel. xij. **P**usanna refri-
gerari fonte gratie quesuit. et di-
citur causa est? quippe erat. hunc
innatualem calorem sanat dominus
interpellantibus sanctis qui pater-
no affectu egrotus diligunt Ihe-
remie. xvij. **P**ana me domine et
sanabor saluum me fac et saluum ero.
Psal. **Q**ui propiciatur omnibus ini-
quitatibus tuis qui sanat omnes

infirmi a te tuas. **V**erum autem
occurrentes sunt viri sancti et eccle-
ministri de salute anime gauden-
tes Luce. xv. **G**audium est ange-
lis dei super vno peccatore penite-
tiam agente. dicunt enim quod hora
septima febris eum reliquit ead-
dem hora qua febris ista genus hu-
manum apprehendit. hoc enim
factum est post meridiem Gen. iij.
Hora autem iste sunt quibus resurgit
anima de peccato per penitentiam. vna quod
idem in puncto est quod quatuor habet
momenta. quod vnum est motus liberi ar-
bitrii in deum et alter motus liberi
arbitrii in peccatum detestatum ipsius
tercium est dolor de dimisso et quartus
est spes venie de misericordia dei. **P**s.
Comouisti terram et turbasti eam sa-
na contriciones eius quod mota est. **C**o-
mouisti dicit propter motum ad deum
turbasti propter motum detesta-
tionis in peccatum. sana contriciones eius
dicit propter motum doloris dimissi-
quod mota est dicit propter motum
spei in misericordiam remittentis. hoc ergo
quatuor momenta faciunt horam vnam
Confessio autem horum tres quod con-
fessio debet esse vera simplex et inte-
gra. **V**eritas autem horum quatuor mo-
menta scilicet ut quod fortiter dicat ut
sicut fecit dicat. ut excusationem
non querat. ut cum verecundia
quam turpitudine peccati exigit con-
fiteatur De primo horum dicit Ysa. xliij.
Dic tu iniquitates tuas ut iustifi-
ceis De secundo Iosue. viij. da gratiam

deo et confiteri peccatum tuum et indi-
 ca michi quod feceris. non enim confi-
 tetur nisi dicat sic fecit. de tercio
 ps. Non declines cor meum in ver-
 ba malicie ad excusandas excusa-
 coes in peccatis. de quarto Jere. vi.
Confusi sunt qui abhominacionem
 fecerunt quomodo? confusioe non
 sunt confusi et erubescere nescierunt
Simplex autem confessio est que est
 sine plica propter crisis vanitatis et pro-
 mixtionis et volositatis. plica ha-
 bet propter crisis. quia propter confessioem in-
 tendit iustificare seipsum. Mat. xx
 iij. **I**ustificatis vos coram hominibus?
Intus autem estis pleni puriora
 unde illi ibidem copantur sepul-
 chris dealbatis que foris videntur
 hominibus? speciosa. intus autem
 sunt plena fetore. de istis etiam di-
 citur in ps. Sepulchrum patens
 est guttur eorum qui sic confitentur
 vanitati autem permixta est confessio
 quando id quod ad vanitatem seculi
 facit: letetur confitetur. quod autem secundum se-
 culum confusione preterdit demisso
 vultu vix dicit per. ij. **L**etatur cum
 malefecerit et exultat in rebus pessimi-
 mis. **P**lica autem permixtionis est
 quando intermiscet plurima que
 non sunt peccata ut ex illis non in to-
 to iniustus appeat et in signum hu-
 iusmodi dicit de sanctis quod vestime-
 ta debent esse candida pro toto et ma-
 culam non respersa. **E**t agn. **E**xo. xij.
Dicitur absque macula. **C**an. iij.
Tu pulchra es amica mea et ma-

cula non est in te. **D**olo autem permix-
 ta confessio est quando non habet
 emendandi propositum. **I**n hac enim
 viget peccati voluntas adhuc et non
 habet emendandi propositum. **M**at.
 primo. **M**aledictus volofus que habet
 in grege suo masculum et votum faci-
 ens promolat domino deo debile. **I**n hoc
 enim debile est sacrificium quod hic of-
 fertur. **D**ic ergo etiam hec hora ha-
 bet quatuor momenta. **I**ntegra autem
 erit confessio: et hec hora etiam habet
 quatuor momenta. ut scilicet totum sine
 diminutione dicat ut vni totum di-
 catur ut vna vice. quantum recordat
 dicat ut dimidia venia non speretur.
 de primo in ps. **C**onfitebor tibi
 domine in toto corde meo. hoc est
 ex toto corde totum dicendo. quod est
 in corde. de secundo quod vni totum dica-
 tur sic vni medico totus dolor ape-
 ritur. hoc est significati. **L**uc. x.
Vbi samaritan? omnia vulnera se-
 mivivo ligavit infundes oleum et
 vinum. **Q**ue simul vna vice totum. **V**
 sa. xxxviii. **R**ecogitabo tibi omnes
 annos meos in amaritudine ani-
 me mee. **Q**ue vero dimidia venia non
 speretur ps. **Q**ui propiciatur omnibus
 iniquitatibus tuis: qui sanat omnes
 infirmitates tuas. **I**ste ego sunt
 quatuor hore. tres autem residue sunt
 in satisfactioe scilicet ieiunium quod sa-
 nat pestes corporis: et oratio que sa-
 nat pestes mentis et elemosina vel
 cordis vel opis vel vtriusque que sa-
 nat pestes facultatis. ieiunium autem

quatuor momenta huius scilicet ut letus vultu exhibeat **Matth. vi.** Tu autem cum ieiunas unge caput tuum et faciem tuam laua et ut visus ad petulam facie corporalis mortificationem producat **Iob. ii.** In ieiunio et fletu et planctu secundum dicitur corda vestra et non vestimenta vestra et ut sobrietas sensuum et anime seruet et rationabile sit ne creatura destruat **Rom. xii.** Rationabile sit obsequium vestrum **Thi. iii.** Dobrius esto quam tuum autem momentum huiusmodi hora est ut dum ieiunat corpus mens verbo dei pascatur **Exo. xxxiii.** Dum moyses ieiunat in monte cum domino ex consuetudine sermonis dei facies eius illuminatur **Matth. iii.** **Deut. viii.** Non in solo pane vivit homo in omni verbo dei sicut **ij. Re. xix.** **De**lyas in fortitudine tibi spiritualis quem ministravit angelus quadraginta diebus ambulavit visus ad montem dei ore **Oratio** autem est secunda hora que sicut dicit **Aug.** est pius affectus mentis in deum directus. habet autem hec hora quatuor momenta scilicet ut in secreto cordis fiat ut devote ut ad salutem ut perseveranter **De primo Matth. vi.** Tu autem cum oraveris intra in cubiculum clauso ostio ora patrem tuum. tunc invocabis et dominus exaudiet. de devotione **psal.** Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo quia oratio debet esse ignita fer

uere devotionis et condita odoramentis virtutum. Debet autem esse de patientibus ad salutem **Matth. vi.** primum querente regnum dei et iustitiam eius **De perseverantia Luc. xviii.** qui oportet semper orare et non deficere **Lu. xi.** propter improbitatem eius surgit et dabit ei quot quantum habet etc. **Elemosina** autem hic sumitur tam pro spirituali quam pro corporali sic omnis homo potest ad elemosinam sufficere **Ysa. lviii.** Frange esurienti panem tuum et egenos vagosque induc in domum tuam. habet autem etiam quatuor momenta scilicet compassionem in corde. dulcedinem in ore. largitatem in manu et utilitatem in dato. **De compassione Ysa. lviii.** cum effuderis esurienti animam tuam **Lu. vi.** Estote misericordes. **De dulcedine oris Eccl. i. stic. iii.** **De**clia pauperi sine tristitia aurem tuam et redde debitum tuum et responde pacifica in mansuetudine. **De largitate man. Tob. iii.** Si multum tibi fuerit abundantiter tribue si pariter hoc ipsum imparti stude. **De utilitate dati Luc. xi.** quis vestrum patrem petit panem nunquid lapide dabit illi? aut si pecierit piscem nunquid pro pisce serpentem dabit illi? aut si pecierit ovum nunquid scorpionem porriget illi? **Iste** ergo sunt septem hore quarum quelibet habet quatuor momenta ex quibus completur **Quoniam** enim secundum computas

hora ex pluribus momentis componitur tamen secundum naturam non componitur nisi ex quatuor. In quorum primo virtus eius oritur. In secundo proficiendo progreditur. In tercio stat in augmento. Et in quarto perfectam diffundit operationem suam virtutis. hoc enim modo res causate in eis proficiuntur et ideo hanc ex quatuor fecimus compositionem. Iste septem hore significatur. **Re. iij.** ubi dicitur quod puer resuscitatus ab helizeo oscitavit septem et rediit ad vitam quia istis septem refurgitur a portis mortis ad vitam. Potest etiam dici quod septem hore sunt septem illustrationes solis iusticie. que est christus scilicet sanctificationis nature in incarnatione. visitationis hominum in natiuitate humilitate. condemnationis concupiscentie in ascensione. regenerationis nostre in baptismo. sanctificationis pro nobis in ieiunio. eruditionis nostre in predicatione et miraculis et redemptionis in passione: quando hora septima sol declinavit et infirmitas sacata fuit et hoc significabat. **Re. v.** **Vade lauare septem in iordane et recisacat atque mundaberis.** Iordanis enim humilis decursus interpretatur et significat per horas septem descendente ad nos dominum in cuius gratia lauamur ad sanitatem. vel dicatur quod hore septem sunt septem recordationes solis iusticie quod in nocte in matutinis recolimus captiuitatem scilicet

domini. In prima illusionem. In tercia productioem ad iudicium. In sexta sententiam. In nona mortem. In vicesima depositionem de ligno et sepulturam. In completorio positionem custodiam circa sepulchrum. hijs ei horis producam ad vitam et salutem per septem dies in die laudem dixi tibi super iudicia iusticie tue. vel dicam quod a septem liberati a christo septem hora sanam scilicet primo a contemptu precepti et sapientis. secundo a libidine peccati ab agentorum et credentorum et appetentorum ignorantia. tercio a malicia que est pernitias et percliuitas in malum. quarto a reatu ad peccati. quinto a macula contagionis ymagis dei. sexto ab ipso potere peccati quod vnum peccatum trahit in aliud. quando per penitentiam non delet. **Job. v.** In sex tribulationibus liberabit te: et in septima non tanget te malum. Sic ergo omnibus hijs modis hora septima reliquit illum febris spiritualis (hoc iterum secundum signum) hic est quasi quedam epylogus signorum que fecit ihesus ad edificationem fidelium et obstinatorum confutationem. **Cum venisset a iudea in galileam.** In isto secundo aduentu etiam notatur quod dum fuerunt iudei cum in samaria nullum signum fecerit: et tamen illi in eum crediderunt. **Actu. vij.** Dura ceruice et indomabili corde vos semper spiritui sancto resistitis. **Ysaie. xlvij.** Sciebam quod durus es tu: et nexus

ferre? ceruix tuā et frōs tuā enea
q̄ etiā p̄ tot signa nō crediderūt
et hęc de q̄rto. **Ca. v.**

Post hęc erat dies festus
iudeoz hic oñditur in
verbo esse virtus repatiā
vel restauratiua vniuersaliter et
non s̄m partem sicut ex sup̄ius
inducta patet diuisiōe. In sana
cōne em̄ filij reguli oñdit repati
onem in parte in hac sc̄z morta
li vita. hic autem ostēdit q̄ vir
tus ad suscitacōem mortuoz et
ad p̄petuā est in verbo et hac vir
tute finitur huius doctrine capitu
lū p̄ter q̄d i duas diuidit p̄tes.
In quaz p̄ma in curaciōe paliti
ci desperati huius virtutis in ver
bo incarnato vel increato p̄mit
titur signū. In secūda virtus vti
lis restauratiua toti mōditatis
supponit documētū ibi: rñdit ita
q̄ ih̄s et dixit eis amē amē dico
vobis nō pōt filius q̄c̄q̄ a se face
re. Prior haz p̄cū duo continet
sc̄z p̄fectōem miraculi et ex hoc cō
sequente p̄secucōem maligni po
puli ibi: dicebāt ergo ei iudei qui
sanctus fuerat. In p̄ma haz
tanguntur duo. In quoz p̄mo
tangūtur inducētia ad miracu
lū faciendū. In secūda p̄ficiētia
miraculū ibi: hūc ego cū vidisset
ih̄s. Inducētia autē miraculū q̄
sunt tria sc̄z tēporis sollempnitas
loci reuerēdissima s̄ctitas et infir
mi maxia necitas. De t̄pis q̄dē

sollempnitate. dicit: post hęc nō cōti
nue: s̄ pauis interpositis in qui
b? nichil famosū factū est: erat
dies festus: q̄n ipsa sollempnitas iu
deoz exegit vt oñe masculinum
appareret corā dño Exo. xxiiij. erat
em̄ hęc sollempnitas festi pentheco
stes. festū q̄d futuris tēpib? do
no sp̄s sancti fuit cōsecrandum
quo purificati festū oñe in iocun
ditate sp̄s deinceps esset celebra
dum. **Mat. p̄. Celebra iuda festi
uitates tuas et redde vota tua qz
non adiciet vltra vt p̄trāseat in
te belial vniuersus interiit. Exo
di. xxiiij. sollempnitatez mēsis p̄mit
uoz opis tui q̄cūq; feceris i agro
celebrabis. In hac sollempnitate p̄
miciē frugū offerabātur. qz om
nes p̄miciē nostre sp̄i gracie et
xp̄o debentur et ideo tunc plenus
spiritus sancto a quo fluert spiritus
sanctus omnia restaurās. **Ascen
dit ih̄s** cuius omnis actus ascensio
est **(iberosolimā)** **Mat. xx. et Lu
ce. xvij. ecce ascendim? iberosoli
mā et consumabūtur oīa q̄ scripta
sunt de filio hominis. Amos. ix.
qui edificat in celo ascensionē su
am qz omnia ad celus ascendere fa
cit q̄ sua v̄tute sanat et corroborat
hic est ei qui ascēiones in corde
suo disposuit in hac valle lacria
rū miserabiles p̄soas ad gaudia
celi deducēs. semp ei in festo ascē
dit vt tūc confluentib? vndiq; tur
bis virtutē suam manifestaret****